

Hallituksen esitys Eduskunnalle laeiksi leimaverolain muuttamisesta sekä verotuslain 131 §:n, perintö- ja lahjaverolain 65 §:n ja liikevaihtoverolain 134 §:n 2 momentin kumoamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan leimaverolakia muutettavaksi siten, että toimituskirjan pituuden mukaan määräytyvästä leimaverosta luovutaan. Leimaveroa perittäisiin enää vain apteekkiluvasta, arvonomistista ja eräistä päätöksistä, jotka sisältävät varallisuusarvoisen luvan tai oikeuden. Muutoksenhakua koskevia säännöksiä ehdotetaan muutettaviksi siten, että ennen valituksen tekemistä olisi tehtävä oikaisuhaustus lääninverovirastolle. Valtion edun valvonta valitusasioissa ehdotetaan siirrettäväksi ve-

rohallitukselta lääninverovirastoille. Leimamerkeistä ehdotetaan luovuttavaksi.

Verohallinnon ryhtyessä perimään suoritteista maksuja ehdotetaan verotuslaissa, perintö- ja lahjaverolaissa ja liikevaihtoverolaissa olevat säännökset eräistä asiakirjoista suoritettavasta lunastuksesta kumottaviksi.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994. Esitys liittyy vuoden 1994 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

YLEISPERUSTELUT

1. Toimituskirjaleimavero

1.1. Nykytila

Leimaverolain (662/43) mukaan viranomaisen antamista toimituskirjoista on suoritettava leimaveroa. Leimavero määräytyy joko toimituskirjan pituuden mukaan tai on kiinteämääräinen. Eräiden toimituskirjojen leimaveron määrää viranomainen harkintansa mukaan laissa olevien enimmäis- ja vähimmäismäärien rajoissa. Lisäksi eräistä erikseen laissa mainituista toimituskirjoista on suoritettava kiinteämääräinen lisäleima.

Toimituskirjoistaan leimaveroa perivät viranomaiset on jaettu eri ryhmiin siten, että ylempien viranomaisten toimituskirjoista peritään korkeampi leimavero kuin alempien. Kun tuomioistuimet ja eräät oikeushallintoviranomaiset ovat siirtyneet perimään toimituskirjoistaan maksuja, viranomaisten ryhmiä on enää kolme. Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat

valtioneuvosto ja ministeriöt ja oikeuskanslerinvirasto, toiseen ryhmään kuuluvat keskusvirastot ja kolmannessa ryhmässä ovat henkikirjoittajat, poliisilaitokset, nimismiehet, vesi- ja ympäristöpiirit ja merenkulkupiirit.

Maaliskuun alusta 1992 voimaan tulleen valtion maksuperustelain (150/92) tavoitteena on, että viranomaiset siirtyvät perimään toimituskirjoistaan leimaveron sijasta maksuja silloin, kun kysymyksessä ei ole fiskaalisilla perusteilla perittävä vero. Useilla hallinnonaloilla on jo luovuttu leimaveron perimisestä tai luovutaan vuoden 1994 alusta. Myös valtioneuvoston kanslia ja ministeriöt sekä näiden alaiset virastot ryhtyvät vuonna 1994 perimään toimituskirjoistaan valtion maksuperustelain mukaisia maksuja.

1.2. Ehdotetut muutokset

Kun toimituskirjoistaan leimaveroa periviä

viranomaisia vuonna 1994 on vain muutama ja näiden antamien toimituskirjojen määrä on myös melko vähäinen, ehdotetaan toimituskirjan pituuden mukaan määräytyvästä leimaverosta luovuttavaksi. Leimaveroa perittäisiin enää arvonimistä, kaivoskirjasta, kaivoslaissa (503/65) tarkoitetun varausilmoituksen hyväksymisestä, valtauskirjasta sekä sähkölaitostoinnin harjoittamiseen annetusta lupapäätöksestä. Leimaveron päätöksestä, jolla myönnetään lupa raha-automaatin tai muun pelilaitteen pitämiseen, ehdotetaan säilytettäväksi ennallaan.

Luovuttaessa toimituskirjan pituuden mukaan määräytyvästä leimaverosta valtioneuvoston antamat päätökset jäisivät kokonaan maksuttomiksi, sillä valtion maksuperustelain nojalla annetut päätökset eivät koske valtioneuvoston antamia päätöksiä. Valtioneuvoston päätettävien asioiden lukumäärää on viime vuosina pyritty vähentämään eikä leimaveron tuoton kannalta valtioneuvoston antamien päätösten maksuttomuudella ole merkitystä. Oikeudenmukaisuussyistä olisi kuitenkin kohtuullista, että päätös, jolla annetaan erivapaus asetuksella säädetyistä kelpoisuusehdoista valtion virkaan tai toimeen, olisi edelleen maksullinen, kun ministeriöiden päätökset muissakin asioissa tulevat maksullisiksi. Myönnetty erivapaus on saajalleen huomattava etu, joten voidaan katsoa, että se sisältää sellaisen varallisuusarvoisen etuuden, joka sopii hyvin verotuksen kohteeksi. Nykyisinkin siitä on suoritettava sivuluvun mukaan määräytyvän leimaveron lisäksi 840 markan suuruinen lisäleima. Tämän vuoksi ehdotetaan, että erivapauspäätöksestä olisi suoritettava 1 000 markan kiinteämääräinen leimaveron.

2. Vuokraoikeuden siirtoleimaveron hallinnollinen valvonta

2.1. Nykytila

Leimaverolain 26 §:n mukaan kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksineen koskeva luovutuskirja on, kun vuokraoikeuden siirto ilmoitetaan kunnalliselle viranomaiselle, varustettava leimalla kiinteistöä koskevan kauppakirjan leimaamisesta säädettyyn määrään.

Säännös edellyttää, että maapohjan vuokralleantaja on kaupunki, jolle siirrosta on ilmoitettava. Maapohjan on sijaittava kaupungin

alueella ja vuokratulla maapohjalla on oltava rakennus, joka samalla luovutetaan uudelle vuokramiehelle. Säännös ei koske kaupunkeja, jotka on perustettu tammikuun 1 päivän 1977 jälkeen.

Kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksineen koskevan luovutuskirjan leimaamisessa noudatetaan soveltuvin osin kiinteistön kauppakirjan leimaamista koskevia säännöksiä, kuitenkin niin, että veron korottamista koskevia säännöksiä ei sovelleta. Veron periminen eri kaupungeissa on järjestetty epäyhtenäisesti. Kun ulkopuolista viranomaisvalvontaa ei ole ja kun siirron ilmoittamiselle ja veron maksamiselle ei ole asetettu määräaikaa, saatavat vuokraoikeuden siirrot jäädä pitkäksi aikaa tulematta kaupungin viranomaisten tietoon.

Veronsaajalla ei ole mahdollista jälkikäteen maksuunpanna siirtoleimaveron laiminlyöntitapauksissa, vaan verohallituksen on pantava vireille niin sanottu hallintoriitakanne lääninoikeudessa.

2.2. Ehdotetut muutokset

Kun vuokraoikeuden siirtoleimaveron valvonnan puutteellisuuteen on myös valtioneuvoston tarkastusvirasto kiinnittänyt huomiota vuonna 1989 antamassaan tarkastuskertomuksessa, ehdotetaan säännöksiä muutettaviksi. Veron suorittamista koskevien säännösten selkeyttämiseksi ehdotetaan, että siirto olisi ilmoitettava ja vero suoritettava kolmen kuukauden kuluessa omistusoikeuden siirtymisestä. Veron suorittamisen turvaamiseksi ehdotetaan, että lääninverovirastolla olisi vuokraoikeuden siirtoleimaverotuksessa valvontavollisuus, asiakirjojen tarkastamisoikeus ja maksuunpano-oikeus sekä oikeus määrätä laiminlyöntitapauksissa veronlisäys.

3. Oikaisumenettely

3.1. Nykytila

Leimaveron koskeissa asioissa on käytettävissä kaksi erillistä oikeussuojakeinoa, valitus ja hakemus. Soveltamisala on periaatteessa erillinen, mutta eräissä tapauksissa on mahdollista myös rinnakkainen soveltamisala.

Valitus on käytettävissä silloin, kun veron

määrää viranomainen tai vero perustuu viranomaisen toimenpiteeseen. Valitus on tehtävä kolmen vuoden määräajassa lääninoikeuteen. Eräiden ylempien viranomaisten toimenpiteistä valitetaan suoraan korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Lääninoikeuden päätökseen saa hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Leimaverolain 94-98 §:ssä on useita erillisiä hakemusta koskevia säännöksiä. Hakemustapakset voidaan jakaa kolmeen eri ryhmään. Yhden ryhmän muodostavat tilanteet, joissa leimaveron perusteena ei ole viranomaisen toimenpide, vaan vero on maksettu oma-aloitteisesti. Toinen ryhmä hakemusasioita ovat ne tapaukset, joissa pyydetään palautettavaksi viranomaisen määräämä leimavero sen vuoksi, että leimaveron määräytymisen perusteet ovat muuttuneet. Kolmas ryhmä ovat tapaukset, joissa leimavero on ylemmän viranomaisen päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu.

Hakemusasiat käsittelee lääninverovirasto. Hakemuksen peruste vanhenee yleisen 10 vuoden vanhentumisaajan kuluessa, lukuunottamatta 97 a ja 97 b §:ssä säädettyjä hakemuksia, jotka on tehtävä kolmen vuoden kuluessa leimaveron suorittamisesta. Lääninveroviraston päätökseen haetaan muutosta lääninoikeudelta 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Lääninoikeuden päätöksestä saa valittaa edelleen korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa tiedoksisaannista.

Leimaverolaissa oleva oikeussuojajärjestelmä ei ole selkeä, mutta se johtuu ennen kaikkea leimaverotusmenettelyn rakenteellisesta epäyhtenäisyydestä. Valituksen ja hakemuksen erillisyyss johtuu verotusmenettelyn rakenteesta ja on sinänsä perusteltu. Oikeussuojakeinojen soveltamisalojen selkeyttäminen lainsäädäntöteitse nykyisessä verotusmenettelyssä ei ole helposti ratkaistavissa.

3.2. Ehdotetut muutokset

Oikeussuojakeinojen erillisyydestä aiheutuneiden ongelmien lieventämiseksi ehdotetaan, että ennen valituksen tekemistä olisi tehtävä pakollinen oikaisuvaatimus lääninverovirastolle. Tämä nopeuttaisi asian käsittelyä sekä vähentäisi lääninoikeuteen tulevien valitusasioiden määrää. Oikaisuvaatimus, joka koskisi sekä verovelvollista että myös veronsaajaa, olisi tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen kalenteri-

vuoden päättymisestä, jolloin leimavero on suoritettu tai olisi ollut suoritettava. Lääninveroviraston päätöksestä olisi valitusoikeus lääninoikeuteen. Oikaisuvaatimusta ei kuitenkaan tarvitsisi tehdä valtioneuvoston kanslian ja ministeriöiden eikä näiden esittelijöiden leimaveroratkaisuista, joista valitettaisiin edelleen suoraan korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Katava oikaisumenettely olisi oltava olemassa, jotta muutoksenhaussa korkeimpaan hallinto-oikeuteen voitaisiin veroasioissa siirtyä yleiseen valituslupajärjestelmään, kuten verotuksen muutoksenhakutyöryhmä on ehdottanut (Oikeusministeriön lainvalmisteluosaston julkaisu 4/1993).

4. Valtion edun valvonta

4.1. Nykytila

Leimaverolain 92 §:n 4 momentin mukaan leimaveron suorittamisvelvollisuutta ja määrää koskeva valitus voidaan tehdä myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puhevaltaa käyttää verohallitus, kuitenkin niin, että lääninveroviraston ratkaistavissa hakemus- ja maksuunpanoasioissa valtion puhevaltaa käyttää verotusasiames.

Leimavero peritään tietyn tyyppisten oikeustoimien yhteydessä, ja verotuksen toimittavat huomattavassa määrin muut kuin veroviranomaiset. Tästä johtuu osaltaan leimaverotuksen hallinnollinen epäyhtenäisyys. Säännösten vanhentuneisuus ja tulkinnallisuus sekä verotusmenettelyn hallinnollinen hajanaisuus ovat johtaneet siihen, että oikeusturvaongelmat ja valvonnalliset puutteet ovat korostuneet. Myös verovelvollisten tekemien valitusten määrä on kasvanut.

Verohallituksen tehtävänä on johtaa asian- tuntijavirastona verojen ja maksujen määräämistä, maksuunpanoa, kantoa ja perintää sekä verovalvontaa. Verohallituksen on edistettävä oikean ja yhdenmukaisen verotuksen toimittamista antamalla ohjeita ja lausuntoja. Näin ollen yleisvalvontaa johtava viranomainen joutuu valtion etua valvoessaan asianosaissuhteeseen yksittäisissä veroasioissa. Verohallituksen ei ole myöskään mahdollista keskitetysti valvoa valtion etua tyydyttävästi ja koko maata kattavasti.

4.2. Ehdotetut muutokset

Jotta valtion edunvalvonnan kattavuus yk-

sittäisissä veroasioissa paranisi ja jotta verohallituksen voimavarat voitaisiin kohdentaa leimaverotuksen ohjaustoimintaan, ehdotetaan, että valtion puhevaltaa käyttäisi verotusasiames. Edunvalvonnan taso ei vaarantuisi, sillä verotusasiamesiehet käyttävät jo nyt valtion puhevaltaa lääninveroviraston ratkaistavissa hakemusta maksuunpanoasioissa.

5. Leimamerkkien poistaminen käytöstä

5.1. Nykytila

Leimaverolain 69 §:n mukaan asiakirja, joka on leimaveron alainen, on varustettava leimamerkeillä. Leimaverolain soveltamisesta annettussa valtioneuvoston päätöksessä (663/43) on tarkemmat määräykset leimamerkeistä ja niiden saatavuudesta. Leimamerkit valmistaa Suomen Pankki, joka antaa niitä tilauksesta posti- ja telelaitokselle. Tämä toimittaa niitä lääninverovirastoille ja postitoimipaikkoihin. Yksityiset ostavat leimamerkit postitoimipaikoista. Virastot ja virkamiehet voivat saada lääninverovirastolta pysyvän leimamerkkikassan, josta on pidettävä verohallituksen ohjeiden mukaista kirjanpitoa.

Vaihtoehtoisista tavoista suorittaa leimavero on säädetty lain 70 §:ssä. Pykälän 1 momentin mukaan leimavero voidaan suorittaa valtiotuloministeriön määräämään maksupaikkaan. Pykälän 3 momentissa on säännökset leimaverokoneella käyttämällä suoritettavasta leimaverosta. Asiakirjasta suoritettava leimavero voidaan maksaa rahana Postipankki Oy:öön, postisiirtoliikettä välittävään postitoimipaikkaan, valtiokonttoriin, lääninhallitukseen taikka liike-, säästö- tai osuuspankkiin. Tilillepanokortin kuittiossa kiinnitetään asiakirjaan. Leimaverokoneen käyttöluvan myöntää verohallitus hakemuksesta sekä viranomaiselle että yksityiselle. Asiakirja leimataan koneella ja kertynyt leimavero suoritetaan määräajoin lääninverovirastolle.

Viranomaisen antama toimituskirja voidaan varustaa leimoin joko käyttämällä leimamerkkejä, jos viranomaisella on pysyvä leimamerkkikassa, tai leimaamalla asiakirja leimaverokoneella. Viranomaiselle annettavan toimituskirjan leimavero voidaan suorittaa yleensä kaikkia tapoja käyttäen. Kun tuomioistuimet ja eräät oikeushallintoviranomaiset sekä lääninhallituk-

set ovat syyskuun alusta siirtyneet perimään yksinomaan maksuja toimituskirjoistaan, leimamerkkien käyttäminen vähenee entisestään. Myös kaupparekisteri-ilmoituksesta on ryhdytty perimään samasta ajankohdasta maksuja. Leimaverolain 13 §:ssä tarkoitettua niin sanottua liiteleimaa, joka käytännössä on suoritettu ainoastaan leimamerkkiä käyttämällä, ei enää peritä. Tämän vuoksi ei ole tarpeen säilyttää leimaveron suorittamistapana leimamerkkiä, vaan leimavero voidaan suorittaa muita maksutapoja käyttäen. Leimamerkkien käyttäminen on tavallista maksamismääräyshakemuksissa ja vekseleissä.

Vuonna 1989 leimamerkeistä kertyi noin 2,5 miljardia markkaa, vuonna 1990 noin 1,6 miljardia markkaa ja vuonna 1991 noin 1,3 miljardia markkaa, mutta vuonna 1992 leimamerkeistä kertyi enää 129 miljoonaa markkaa. Vaikka leimamerkeistä kertyvän tuoton laskuun on vaikuttanut taloudellisen tilanteen huononeminen, on leimamerkkien myynti viime vuosina merkittävästi vähentynyt ja leimaveron suorittaminen muita maksutapoja käyttäen yleistynyt. Tähän on vaikuttanut myös se, että esiintulleiden väärennystapausten johdosta 100 markkaa suuremmista leimamerkeistä luovuttiin joulukuun alusta 1991. Leimamerkkien painatuksesta ja jakelusta aiheutuu verohallinnolle huomattavia kustannuksia.

5.2. Ehdotetut muutokset

Lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että leimamerkkien käytöstä voidaan luopua. Ehdotettujen muutosten jälkeen toimituskirjoja, joista on suoritettava leimaveroa, jäisi varsin vähän. Jos viranomaisella ei ole leimaverokonetta, leimavero suoritettaisiin rahana toimituskirjan antaneelle viranomaiselle. Viranomaisen tekisi asiakirjaan merkinnän leimaveron määrästä. Viranomaisella olisi leimamerkkikassan sijasta erillinen leimaverokassa, johon kertyneet varat tilitettäisiin lääninverovirastolle samaan tapaan kuin nykyisin tilitetään leimamerkeistä kertyneet varat. Annettaessa leimaveron alaisen asiakirja viranomaiselle olisi leimavero suoritettava rahana tilillepanokorttia käyttäen. Jos leimaveron määrä on pieni, kuten eräissä maksamismääräys- ja perintäasioissa, pankkien perimien tilisiirtomaksujen vuoksi verovelvolliselle aiheutuisi kohtuuttoman suuria kustannuksia verrattuna leimaveron määrään. Tämän

vuoksi ehdotetaan, että alle 30 markan leimaveroa ei tarvitsisi maksaa.

6. Verohallinnon antamien asiakirjojen maksullisuus

Valtion maksuperustelain voimaantulosäännöksen mukaan eräiden viranomaisten toimituskirjoista ja virkatoimista suoritettavain maksujen perusteista annettu laki (806/42) kumotaan vuoden 1994 alusta. Verohallinnossa annettavista jäljennöksistä ja otteista on otettu lunastusta sen mukaan kuin tässä laissa on säädetty. Tarkoituksena on korvata nämä lunastukset valtion maksuperustelain mukaan määräytyvillä maksuilla, joista valtiovarainministeriö päättää. Tämän vuoksi ehdotetaan verotuslain 131 §, perintö- ja lahjaverolain 65 § ja liikevaihtoverolain 134 §:n 2 momentti kumottaviksi.

7. Esityksen vaikutukset

Valtioneuvoston kanslian ja ministeriöiden antamista toimituskirjoista kertyi vuonna 1992 leimaveroa noin 14,9 miljoonaa markkaa. Tästä määrästä kertyi arvonimistä noin 4,7 miljoonaa markkaa.

Poliisihallinnossa on toimituskirjoista peritty leimaveroa vuonna 1992 noin 167 miljoonaa markkaa ja autorekisterikeskuksessa noin 5,4 miljoonaa markkaa. Leimavero korvataan maksuilla. Leimaveron alarajan asettaminen 30 markkaan alentaa veron tuottoa jonkin verran. Sen määrää on kuitenkin vaikea arvioida.

Leimamerkeistä luopuminen vähentäisi verohallituksen leimamerkkien painatuksesta aiheutuvia kuluja, joita vuonna 1992 oli 800 000 markkaa. Posti- ja telelaitokselle maksettiin leimamerkkien myyntikorvauksena vuonna 1992 noin 4,2 miljoonaa markkaa. Sekä leimamerkeistä luopuminen että toimituskirjoista suoritettavan leimaveron perimisestä luopuminen vähentää hallinnollista työtä.

8. Asian valmistelu

Esitys on valmisteltu virkatyönä valtiovarainministeriössä osittain verohallituksen tekemien esitysten pohjalta. Pakollisen oikaisuvaatimuksen tekeminen perustuu verotuksen oikaisu- ja muutoksenhakujärjestelmää kehittämään asetetun verotuksen oikeussuojatoimikunnan ehdotuksiin (komiteanmietintö 1992:7).

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotuksen perustelut

Leimaverolaki

4 §. Pykälä, johon sisältyy luettelo toimituskirjoistaan leimaveroa perivistä viranomaisista, ehdotetaan kumottavaksi.

5 §. Säännös valtionarkistosta tai maakuntaarkistosta annetun todistuksen lunastuksen perimisestä leimamerkkejä käyttämällä ehdotetaan kumottavaksi. Valtionarkisto siirtyy perimään valtion maksuperustelain mukaisia maksuja.

6 §. Pykälä, jossa on sivulta perittävän leimaveron määrät, ehdotetaan kumottavaksi.

8 §. Lisäleimaa koskeva säännös ehdotetaan kumottavaksi.

9 §. Pykälä, johon sisältyvät lisäleiman peri-

mistä koskevat poikkeukset, ehdotetaan kumottavaksi.

10 §. Pykälään sisältyvät säännökset leimaverosta, joka peritään kiinteämääräisenä eräistä toimituskirjoista. Siihen sisältyisivät enää säännökset apteekkiluvasta, arvonimistä, kaivoskirjasta, kaivoslaissa tarkoitetun varausilmoituksen hyväksymisestä, sähkölaitostoiminnan harjoittamiseen annetusta luvasta, päätöksestä, jolla myönnetään lupa yleisiin huvituksiin sekä valtauskirjasta perittävästä leimaverosta. Näiden lisäksi ehdotetaan pykälään otettavaksi säännös 1 000 markan leimaverosta, joka perittäisiin päätöksestä, jolla myönnetään erivapaus asetuksella säädetyistä kelpoisuusehdoista valtion virkaan tai toimeen.

11 §. Pykälä, jossa on lueteltu toimituskirjois-

ta säädetyn leimaveron suorittamisesta vapautetut, ehdotetaan kumottavaksi.

12 §. Pykälä, jossa on lueteltu leimaverosta vapaat toimituskirjat, ehdotetaan kumottavaksi.

14 §. Pykälässä olevan säännöksen mukaan Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitus ajanvieteautomaatin käyttöönotosta leimataan 10 §:n Päätöstä koskevan nimikkeen mukaan. Kun Raha-automaattiyhdistyksen ilmoituksista on tarkoitus ryhtyä perimään maksu, ehdotetaan nimike kumottavaksi.

16 §. Lainhuutoa haettaessa suoritettavaa leimaveroa koskevasta säännöksestä ehdotetaan jätettäväksi pois leimamerkkejä koskeva maininta.

26 §. Kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksineen koskeva luovutuskirja olisi esitettävä kunnalliselle viranomaiselle kolmen kuukauden kuluessa omistusoikeuden siirtymisestä.

50 §. Kun lain mukaan 30 markkaa pienempää leimaveron määrää ei kannettaisi, voidaan säännökset 500 markkaa pienemmän saamistodisteen leimaverovapaudesta kumota.

69 §. Pykälän 1 momenttiin sisältyisivät säännökset leimaveron maksutavoista. Asiakirjaan olisi tehtävä asiakirjan antaneen viranomaisen merkintä veron määrästä ja sen maksamisesta niissä tapauksissa, joissa viranomaisella ei ole leimaverokonetta. Asiakirjaan on kiinnitettävä maksukuitti niissä tapauksissa, kun vero on maksettu postiin tai rahalaitokseen, tai leimainanne silloin, kun asiakirjan leimaamiseen käytetään leimaverokonetta, kuten esimerkiksi saamistodisteita leimattaessa.

Pykälään lisättävään 3 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös siitä, että alle 30 markan leimaveroa ei kannettaisi.

70 §. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan otettavaksi säännös siitä, että toimituskirjasta suoritettava leimaveron voidaan maksaa viranomaiselle, joka antaa toimituskirjan.

74 §. Pykälästä, jossa on säännökset leimaverosta vastuussa olevista, ehdotetaan jätettäväksi pois leimamerkkejä koskeva maininta.

75, 76 ja 78 §. Pykäliin ehdotetaan tehtäviksi leimamerkkien poistamisen johdosta tarvittavat tarkistukset.

82 §. Lakiin lisättäväksi ehdotettuun pykälään sisältyisivät säännökset lääninveroviraston valvontavelvollisuudesta kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksineen koskevan luovutuskirjan leimaamisvelvollisuudesta. Lääninverovirastolle olisi esitettävä tarvittavat asiakirjat

ja muu tarpeellinen selvitys. Lääninveroviraston olisi veron laiminlyöntitilanteissa maksuunpantava leimaveron veronlisäyksineen.

85 §. Pykälästä ehdotetaan poistettavaksi leimamerkkejä koskeva maininta.

92 §. Pykälään sisältyisivät säännökset oikaisuvaatimuksesta ennen valituksen tekemistä. Oikaisuvaatimus olisi tehtävä sille lääninverovirastolle, jonka toimialueella päätös on tehty. Oikaisuvaatimus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa leimaveron suorittamisesta tai siitä, kun se olisi pitänyt suorittaa. Sellaisiin päätöksiin, joista leimaverolain mukaan on leimaveron palautettava hakemuksesta, ei saa hakea muu-
tosta oikaisuvaatimuksin.

92 a §. Lakiin lisättäväksi ehdotettuun pykälään sisältyisivät säännökset veron palauttamisesta tai maksuunpanosta, jos lääninverovirasto on oikaisuvaatimukseen antamallaan päätöksellä muuttanut aikaisempaa päätöstä.

93 §. Pykälässä on säännökset siitä, että valtion edun valvomiseksi sekä oikaisuvaatimuksessa että valituksessa valtion puhevaltaa käyttää verotusasiames.

94 §. Kun leimamerkkejä ei enää olisi, säännöstä virastossa pilaantuneesta tai erehdyksestä käytetyn leimamerkin palauttamisesta ei enää tarvita. Pykälään sisältyisi säännös niistä tapauksista varten, joissa viranomaisella on tilittänyt rahana maksettavaa tai leimaverokonetta käyttäen kannettavaa leimaveroa aiheuttomasti. Lääninverovirasto suorittaisi veron hakemuksesta takaisin tai määräisi sen vähennettäväksi myöhemmistä tilityksistä.

96 §. Kun leimamerkkejä ei enää olisi, ehdotetaan pykälä tarpeettomana kumottavaksi.

98 a §. Pykälässä on säännökset muutoksenhausta lääninveroviraston antamiin päätöksiin. Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista, kuitenkin niin, että verotusasiamehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Lääninveroviraston tulee varata tilaisuus vastineen ja vastaselityksen antamiseen.

98 b §. Säännökset muutoksenhausta korkeimpaan hallinto-oikeuteen ehdotetaan otettavaksi lakiin lisättävään uuteen 98 b §:ään.

Valtioneuvoston ja valtioneuvoston kanslian ja ministeriöiden ja näiden esittelijöiden toimenpiteistä saisi valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmen vuoden kuluessa.

100 a §. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi viittaus 26 §:ään, sillä veronlisäys voitaisiin määrätä veron laiminlyöntitapauksissa myös

kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksiin koskevasta luovutuskirjasta.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1994. Leimamerkkejä voisi kuitenkin käyttää vielä ennen 1 päivää maaliskuuta

1994. Ennen 31 päivää joulukuuta 1994 tehdyn hakemuksen nojalla lääninverovirasto palauttaisi käyttämättömiä leimamerkkejä vastaavan määrän.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**leimaverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 4 §, 5 §:n 3 momentti, 6, 8, 9, 11 ja 12 §, 14 §:n *Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitusta* koskeva nimike, 50 §:n 1 momentin 2 kohta ja 2 momentti ja 96 §,

sellaisina kuin niistä ovat 4, 6, 8 ja 9 § 9 päivänä elokuuta 1993 annetussa laissa (730/93), 11 § muutettuna 6 päivänä toukokuuta 1955, 24 päivänä marraskuuta 1961, 30 päivänä maaliskuuta 1973 ja 19 päivänä joulukuuta 1980 annetuilla laeilla (218/55, 511/61, 273/73 ja 851/80), 12 § muutettuna 15 päivänä joulukuuta 1950, 27 päivänä huhtikuuta 1951, 26 päivänä kesäkuuta 1959, 21 päivänä joulukuuta 1962, 30 päivänä joulukuuta 1965, 26 päivänä maaliskuuta 1971, 19 päivänä marraskuuta 1971, 10 päivänä marraskuuta 1972, 21 päivänä joulukuuta 1972, 29 päivänä maaliskuuta 1974, 31 päivänä toukokuuta 1974, 24 päivänä kesäkuuta 1976, 23 päivänä kesäkuuta 1977, 2 päivänä joulukuuta 1977, 23 päivänä joulukuuta 1981, 26 päivänä maaliskuuta 1982, 21 päivänä joulukuuta 1984, 13 päivänä maaliskuuta 1987, 28 päivänä huhtikuuta 1989, 16 päivänä heinäkuuta 1990, 24 päivänä elokuuta 1990, 26 päivänä kesäkuuta 1992, 13 päivänä marraskuuta 1992 ja 30 päivänä joulukuuta 1992 annetuilla laeilla (597/50, 264/51, 271/59, 606/62, 736/65, 235/71, 776/71, 734/72, 832/72, 270/74, 425/74, 547/76, 512/77, 862/77, 1007/81, 221/82, 885/84, 286/87, 356/89, 657/90, 721/90, 555/92, 1033/92 ja 1630/92) ja mainituilla 30 päivänä maaliskuuta 1973 ja 9 päivänä elokuuta 1993 annetuilla laeilla, 14 §:n *Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitusta* koskeva nimike 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa laissa (553/92), 50 §:n 1 momentin 2 kohta 31 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (747/68) ja 96 § 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (620/78),

muutetaan 10 §, 16 §:n 1 momentti, 26 §, 69 §:n 1 momentti, 70 §:n 1 momentti, 74 §:n 1 momentti, 75, 76, 78, 85, 92, 93, 94, 98 a ja 100 a §,

sellaisina kuin niistä ovat 10 § muutettuna 20 päivänä joulukuuta 1991 annetulla lailla (1555/91) ja mainituilla 26 päivänä kesäkuuta 1992, 13 päivänä marraskuuta 1992, 30 päivänä joulukuuta 1992 ja 9 päivänä elokuuta 1993 annetuilla laeilla, 16 §:n 1 momentti 19 päivänä joulukuuta 1986 annetussa laissa (963/86), 26 § 21 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1167/90), 69 §:n 1 momentti 15 päivänä elokuuta 1980 annetussa laissa (608/80), 70 §:n 1 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1987 annetussa laissa (591/87), 76 § osittain muutettuna mainitulla 9 päivänä elokuuta 1993 annetulla lailla, 85 § osittain muutettuna 16 päivänä lokakuuta 1992 annetulla lailla (922/92), 92 § muutettuna mainitulla 9 päivänä elokuuta 1993 annetulla lailla ja 23 päivänä joulukuuta 1959, 31 päivänä joulukuuta 1974 ja 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetuilla laeilla (479/59, 1029/74 ja 375/92), 93 § mainitussa 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetussa laissa, 94 § osittain muutettuna mainitulla 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla, 98 a § mainitussa 21 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa ja 100 a § mainitussa 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetussa laissa, ja

lisätään 69 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 15 päivänä elokuuta 1980 annetulla lailla ja 23 päivänä joulukuuta 1988 annetulla lailla (1196/88), uusi 3 momentti ja lakiin siitä mainitulla 31 päivänä joulukuuta 1968 annetulla lailla kumotun 82 §:n tilalle uusi 82 § sekä uusi 92 a ja 98 b § seuraavasti:

10 §

Seuraavista toimituskirjoista on suoritettava leimaveroa seuraavin määrin:

Apteekkilupa apteekin arvioitujen tuottoisuuden mukaan luvan myöntävän viranomaisen harkinnan mukaan vähintään 4 200 ja enintään 70 000 markkaa.

Avoin kirje tai muu asiakirja, jolla *arvonimi* todellisen viran sitä seuraamatta annetaan:

1) henkilölle, joka on päätoimisessa virkattai työsuhteessa taikka muussa siihen verrattavassa palvelussuhteessa valtioon, kuntaan tai kirkkoon, valtioneuvoston määräysten mukaan vähintään 120 ja enintään 115 000 markkaa;

2) henkilölle, joka ei ole päätoimisessa virkattai työsuhteessa taikka muussa siihen verrattavassa palvelussuhteessa valtioon, kuntaan tai kirkkoon, valtioneuvoston määräysten mukaan

vähintään 175 ja enintään 460 000 markkaa.

Leimaveroa ei ole kuitenkaan suoritettava avoimesta kirjeestä, jolla Suomen kunniakonsuliedustajalle annetaan pääkonsulin tai konsulin arvonimi.

Kaivoskirja harkinnan mukaan vähintään 580 ja enintään 5 800 markkaa.

Kaivoslaissa tarkoitetun varausilmoituksen hyväksyminen 400 markkaa kultakin varausalueelta.

Päätös, jolla myönnetään:

1) erivapaus asetuksella säädetystä kelpoisuusehdoista valtion virkaan tai toimeen, 1 000 markkaa;

2) lupa:

a) huvitusta varten valmistetun, maksua vastaan käytettävänä olevan peliautomaatin tai muun sellaisen laitteen pitämiseen, jonka käyttämisestä voi saada voittona tavaraan vaihdettavissa olevia pelimerkkejä,

b) sellaisen huvitusta varten valmistetun, maksua vastaan käytettävänä olevan automaatin tai siihen verrattavan laitteen pitämiseen, jonka käyttämisestä voi saada voittona tavaraa,

c) huvitusta varten maksua vastaan käytettävänä olevan muun kuin a ja b kohdassa tarkoitetun automaatin tai siihen verrattavan laitteen, kuten soitto- tai kuvaesitysautomaatin, maaliinamuntau-automaatin taikka pallo- tai muun pelin käsittävän laitteen pitämiseen,

d) maaliinamunnon, nuolen- tai renkaanheiton, pienoishallipelin, korttipelin tai muun niihin verrattavan huvitusta varten maksua vastaan toimeenpannun ajanvietteen tai kilpailun järjestämiseen, niin myös muunlaisen kuin a, b ja c kohdassa mainitun maksullisen taitavuus- tai onnenpelin tai muun sellaisen pitämiseen,

valtionneuvoston määräysten mukaan kustakin erikseen vähintään 50 markkaa ja enintään 1 300 markkaa kalenterikuukaudelta tai sen osalta.

Kun edellä 2 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään sellaiseksi ajaksi, jolta leimavero on jo toisella paikkakunnalla suoritettu, tältä osalta ei mene leimaveroa.

3) sähkölaitostoiminnan harjoittamiseen 4 700 markkaa.

Valtauskirja, luvan myöntävän viranomaisen harkinnan mukaan vähintään 600 markkaa ja enintään 2 500 markkaa.

16 §

Kiinteistön omistusoikeuden luovutuskirjasta on lainhuutoa haettaessa suoritettava leimaveroa.

26 §

Kun kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksineen koskeva siirto on ilmoitettava kunnalliselle viranomaiselle, luovutuskirja on esitettävä kolmen kuukauden kuluessa omistusoikeuden siirtymisestä varustettuna merkinnällä leimaveron suorittamisesta kiinteistöä koskevan kauppakirjan leimaamisesta säädettyyn määrään. Silloin on myös soveltuvin osin noudatettava, mitä 17, 20-25 §:ssä ja 30 §:n 1 momentin 1, 5 ja 8 kohdassa sekä 5 momentissa säädetään.

69 §

Leimaveron alaiseen asiakirjaan on:

1) tehtävä veron rahana vastaanottaneen viranomaisen merkintä veron määrästä ja sen maksamisesta; tai

2) kiinnitettävä veron maksamisen todentava maksukuitti; taikka

3) leimattava veron määrän mukainen leimapainanne.

Jos suoritettavan leimaveron määrä on vähemmän kuin 30 markkaa, sitä ei ole suoritettava.

70 §

Leimavero maksetaan rahana valtiovarainministeriön määräämään maksupaikkaan, jollei tässä laissa toisin säädetä. Toimituskirjasta suoritettava leimavero voidaan maksaa sille viranomaiselle, joka toimituskirjan antaa. Viranomainen tilittää leimaveron lääninverovirastolle.

74 §

Vekselistä ja leimaveron alaisesta velkakirjasta tai muusta asiakirjasta suoritettavasta leimaverosta on vastuussa vekselin, velkakirjan tai muun asiakirjan antaja. Jokainen, joka hankkimansa oikeuden todisteeksi vastaanottaa vekselin tai asiakirjan tai joka sellaisen siirtää taikka esittää vekselin hyväksyttäväksi tai maksettavaksi, vastaa kuitenkin myös siitä, että leimaverovelvollisuus täytetään asianmukaisesti.

75 §

Kiinteistöä koskevaan kauppakirjaan tai muuhun sellaiseen asiakirjaan, josta viranomaiselle annettaessa tai näytettäessä on suoritettava leimaveroa, on asiakirjan antaja tai esittäjä velvollinen kiinnittämään veron maksamisen todentavan maksukuitin.

76 §

Virkamies, joka vastaanottaa yksityisen asiakirjan, josta viranomaiselle annettaessa tai muulloin on suoritettava leimaveroa, vastaa siitä, että asiakirjasta on suoritettu säädetty määrä leimaveroa. Viranomaiselle postitse lähetetty asiakirja, josta ei ole suoritettu säädettyä leimaveroa, palautetaan käsiteltäväksi ottamatta lähettäjälle takaisin, niin kuin siitä erikseen säädetään.

78 §

Viranomaisen on vastaanottaessaan asiakirjan, johon on kiinnitetty veron maksamisen todentava maksukuitti, tehtävä kuittiin leimasinta käyttäen tai musteella kirjoittaen merkintä "mitätön" tai "kelpaamaton" sekä päivämäärä, jolloin tämä tehdään.

Se, joka 74 §:n mukaan on vastuussa leimaveron suorittamisesta, vastaa myös siitä, että asiakirjaan kiinnitettyyn veron maksamisen todentavaan maksukuittiin tehdään 1 momentissa tarkoitetut merkinnät.

82 §

Lääninverovirasto valvoo 26 §:ssä tarkoitettua luovutuskirjan leimaamisvelvollisuutta koskevien säännösten noudattamista.

Lääninverovirastolle on vaadittaessa esitettävä valvontaa varten tarvittavat asiakirjat ja muu tarpeellinen selvitys.

Jos 26 §:ssä tarkoitettua luovutuskirjasta ei ole suoritettu säädettyä leimaveroa säädettyssä ajassa, lääninveroviraston on maksuunpantava suoritettava leimavero veronlisäyksineen omaisuuden vastaanottajan maksettavaksi.

85 §

Kun arvopaperien myynti tai vaihto tapahtuu arvopaperipörssitoiminnan tai arvopaperinvälittäjien yhteisön ylläpitämän sopimusmarkkinatoiminnan ulkopuolella, on, jos molemmat sopimuksentekijät ovat arvopaperikauppiaita, kumpaisenkin laadittava luovutuksesta laskelma, josta on suoritettava leimaveroa puolet 55 §:ssä säädetystä määrästä. Muissa

tapauksissa on, jos toinen sopimuksentekijä on arvopaperikauppias taikka jos luovutus tapahtuu huutokaupalla joko pörssihuoneistossa tai muualla taikka muuten kolmannen henkilön välityksellä, arvopaperikauppiaan, huutokaupantoimittajan tai välittäjän, mutta muuten arvopapereita myydessä myyjän ja vaihdettaessa jommankumman sopimuksentekijöistä laadittava luovutuksesta laskelma. Sen, joka on velvollinen laatimaan laskelman, on huolehdittava laskelman mukaisen leimaveron suorittamisesta 55 §:ssä tarkoitettua määräänsä.

Jos se, jonka 1 momentin mukaan on laadittava laskelma ja huolehdittava leimaveron suorittamisesta, laiminlyö tämän velvollisuutensa, tulee toisen sopimuksentekijän tai, jos luovutus on tapahtunut kolmannen henkilön välityksellä, sopimuksentekijöiden täyttää, mitä sanotussa momentissa säädetään.

92 §

Viranomaisen leimaveron suorittamisvelvollisuutta tai suoritettavan leimaveron määrää koskevaan päätökseen saa hakea muutosta lääninverovirastolta kirjallisella oikaisuvaatimuksella, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu tai jäljempänä muuta säädetä. Oikaisuvaatimus on tehtävä sille lääninverovirastolle, jonka toimialueella päätös on tehty. Oikaisuvaatimukseen on liitettävä päätös, johon haetaan muutosta, alkuperäisenä tai viran puolesta oikeaksi todistettuna jäljennöksenä. Lääninveroviraston on oikaisuvaatimuksen johdosta pyydettävä lausunto viranomaiselta, jonka tekemää päätöstä oikaisuvaatimus koskee.

Oikaisuvaatimus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona leimavero on suoritettu tai olisi ollut suoritettava.

Tämän lain 94-98 §:ssä tai 98 b §:n 2 momentissa tarkoitetuissa asioissa annettuihin päätöksiin ei saa hakea muutosta oikaisuvaatimuksin.

92 a §

Jos lääninverovirasto on oikaisuvaatimukseen antamallaan päätöksellä muuttanut viranomaisen tekemää päätöstä, on lääninveroviraston päätöksen saatua lainvoiman suoritettava liikaa maksettu vero takaisin, noudattaen soveltuvin osin mitä 98 §:ssä säädetään, tai maksuunpantava vero.

93 §

Oikaisuvaatimus ja valitus voidaan tehdä

myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puhevaltaa käyttää verotusasiames.

94 §

Jos viranomaisella on tilittänyt rahana maksettavaa tai leimaverokonetta käyttäen kannettavaa leimaveroa aiheuttomasti, lääninverovirasto suorittaa veron hakemuksesta takaisin tai määrää sen vähennettäväksi myöhemmistä tilityksistä. Sama koskee myös allekirjoitettua ja leimattua toimituskirjaa, jota varattomuuden tähden ei ole lunastettu tai muun laillisen syyn takia ole annettu asianomaiselle.

98 a §

Edellä 92 ja 94—98 §:ssä tarkoitettuihin lääninveroviraston päätöksiin haetaan muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen.

Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Verotusasiamehen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Lääninveroviraston tulee varata verotusasiamehen tekemästä valituksesta asianomaiselle ja asianomaisen tekemästä valituksesta verotusasiamehelle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä asiakirjoineen, joihin on liitettävä myös lääninveroviraston lausunto, on viipymättä lähetettävä lääninoikeudelle.

98 b §

Lääninoikeuden päätökseen tyytymätön saa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimmalle hallinto-oikeudelle 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Valtioneuvoston ja sen kanslian sekä ministeriöiden ja näiden esittelijöiden toimenpiteistä leimaveroa koskevissa asioissa voidaan valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusaika on kolme vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jona leimaveron on suoritettu tai olisi ollut suoritettava.

100 a §

Jos veroa ei ole suoritettu 26 tai 87 §:ssä säädettyssä ajassa, suorittamatta jääneelle verolle on maksettava veronlisäystä markka sadalta jokaiselta kalenterikuukaudelta siitä päivästä, jona vero olisi tullut viimeistään maksaa, maksupäivään tai jos vero on maksuunpantu, eräpäivää edeltävän kuukauden loppuun.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1994. Ennen 1 päivää maaliskuuta 1994 leimaveron voidaan kuitenkin suorittaa myös leimamerkkejä käyttämällä.

Lääninverovirasto suorittaa käyttämättä jääneen tai pilaantuneen leimamerkin määrän hakemuksesta takaisin, jos hakemus on tehty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1994.

2.

Laki

verotuslain 131 §:n kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Täten kumotaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 131 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 16 päivänä heinäkuuta 1990 ja 1 päivänä marraskuuta

ta 1991 annetuilla laeilla (658/90 ja 1300/91).

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1994.

3.

Laki**perintö- ja lahjaverolain 65 §:n kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §	2 §
Täten kumotaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/40) 65 §, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1959 ja 16 päivänä heinäkuuta 1990 annetuilla laeilla (520/59 ja 659/90).	Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

4.

Laki**liikevaihtoverolain 134 §:n 2 momentin kumoamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §	2 §
Täten kumotaan 22 päivänä maaliskuuta 1991 annetun liikevaihtoverolain (559/91) 134 §:n 2 momentti.	Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 1993

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Valtiovarainministeri *Jiirö Viinanen*

1.

Laki

leimaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 4 §, 5 §:n 3 momentti, 6, 8, 9, 11 ja 12 §, 14 §:n Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitusta koskeva nimike, 50 §:n 1 momentin 2 kohta ja 2 momentti ja 96 §,

sellaisina kuin niistä ovat 4, 6, 8 ja 9 § 9 päivänä elokuuta 1993 annetussa laissa (730/93), 11 § muutettuna 6 päivänä toukokuuta 1955, 24 päivänä marraskuuta 1961, 30 päivänä maaliskuuta 1973 ja 19 päivänä joulukuuta 1980 annetuilla laeilla (218/55, 511/61, 273/73 ja 851/80), 12 § muutettuna 15 päivänä joulukuuta 1950, 27 päivänä huhtikuuta 1951, 26 päivänä kesäkuuta 1959, 21 päivänä joulukuuta 1962, 30 päivänä joulukuuta 1965, 26 päivänä maaliskuuta 1971, 19 päivänä marraskuuta 1971, 10 päivänä marraskuuta 1972, 21 päivänä joulukuuta 1972, 29 päivänä maaliskuuta 1974, 31 päivänä toukokuuta 1974, 24 päivänä kesäkuuta 1976, 23 päivänä kesäkuuta 1977, 2 päivänä joulukuuta 1977, 23 päivänä joulukuuta 1981, 26 päivänä maaliskuuta 1982, 21 päivänä joulukuuta 1984, 13 päivänä maaliskuuta 1987, 28 päivänä huhtikuuta 1989, 16 päivänä heinäkuuta 1990, 24 päivänä elokuuta 1990, 26 päivänä kesäkuuta 1992, 13 päivänä marraskuuta 1992 ja 30 päivänä joulukuuta 1992 annetuilla laeilla (597/50, 264/51, 271/59, 606/62, 736/65, 235/71, 776/71, 734/72, 832/72, 270/74, 425/74, 547/76, 512/77, 862/77, 1007/81, 221/82, 885/84, 286/87, 356/89, 657/90, 721/90, 555/92, 1033/92 ja 1630/92) ja mainituilla 30 päivänä maaliskuuta 1973 ja 9 päivänä elokuuta 1993 annetuilla laeilla, 14 §:n Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitusta koskeva nimike 26 päivänä kesäkuuta 1992 annetussa laissa (553/92), 50 §:n 1 momentin 2 kohta 31 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (747/68) ja 96 § 11 päivänä elokuuta 1978 annetussa laissa (620/78),

muutetaan 10 §, 16 §:n 1 momentti, 26 §, 69 §:n 1 momentti, 70 §:n 1 momentti, 74 §:n 1 momentti, 75, 76, 78, 85, 92, 93, 94, 98 a ja 100 a §,

sellaisina kuin niistä ovat 10 § muutettuna 20 päivänä joulukuuta 1991 annetulla lailla (1555/91) ja mainituilla 26 päivänä kesäkuuta 1992, 13 päivänä marraskuuta 1992, 30 päivänä joulukuuta 1992 ja 9 päivänä elokuuta 1993 annetuilla laeilla, 16 §:n 1 momentti 19 päivänä joulukuuta 1986 annetussa laissa (963/86), 26 § 21 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa (1167/90), 69 §:n 1 momentti 15 päivänä elokuuta 1980 annetussa laissa (608/80), 70 §:n 1 momentti 26 päivänä kesäkuuta 1987 annetussa laissa (591/87), 76 § osittain muutettuna mainitulla 9 päivänä elokuuta 1993 annetulla lailla, 85 § osittain muutettuna 16 päivänä lokakuuta 1992 annetulla lailla (922/92), 92 § muutettuna mainitulla 9 päivänä elokuuta 1993 annetulla lailla ja 23 päivänä joulukuuta 1959, 31 päivänä joulukuuta 1974 ja 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetuilla laeilla (479/59, 1029/74 ja 375/92), 93 § mainituissa 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetussa laissa, 94 § osittain muutettuna mainitulla 11 päivänä elokuuta 1978 annetulla lailla, 98 a § mainituissa 21 päivänä joulukuuta 1990 annetussa laissa ja 100 a § mainituissa 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetussa laissa, ja

lisätään 69 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainitulla 15 päivänä elokuuta 1980 annetulla lailla ja 23 päivänä joulukuuta 1988 annetulla lailla (1196/88), uusi 3 momentti ja lakiin siitä mainitulla 31 päivänä joulukuuta 1968 annetulla lailla kumotun 82 §:n tilalle uusi 82 § sekä uusi 92 a ja 98 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

4 §

Viranomaiset, joiden toimituskirjoista leimaveroa on suoritettava, luetaan leiman määrän puolesta kolmeen ryhmään seuraavasti:

(kumotaan)

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 ryhmä:

Tasavallan presidentti, tasavallan presidentin kanslia, valtioneuvosto, valtioneuvoston kanslia, ministeriöt, oikeuskanslerinvirasto ja keskusverolautakunta.

2 ryhmä:

Väestörekisterikeskus, keskusrikospoliisi, suojelupoliisi, sota-arkisto, valtiokonttori, valtioneulouden tarkastusvirasto, verohallitus, tullihallitus, pankkitarkastusvirasto, rakennushallitus, tuomiokapitulit, ortodoksisen kirkkokunnan kirkollishallitus, opetushallitus, valtionarkisto, maakunta-arkistot, vesi- ja ympäristöhallitus, metsähallitus, metsäntutkimuslaitos, tiehallitus, Auto- rekisterikeskuksen ajoneuvohallinnon yksikkö, ilmatieteen laitos, Telehallintokeskus, merenkulkuhallitus, elintarvikevirasto, kuluttajavirasto, tapaturmavirasto ja lääkelaitos.

3 ryhmä:

Henkikirjoittajat, poliisilaitokset, nimismiehet, apulaisnimismiehet, rekisteritoimistot, tullitoimipaikat, vesi- ja ympäristöpiirit ja merenkulkupiirit.

5 §

Milloin todistuksesta, joka valtionarkistosta tai maakunta-arkistosta annetaan sinne talletettun, seurakunnalle kuuluvan asiakirjan perusteella, kirkkolain nojalla on suoritettava lunastusta, kannetaan tämä leimamerkkejä käyttämällä.

(kumotaan)

6 §

Mikäli ei tässä laissa toisin säädetä, on kuhunkin 4 §:ssä mainittuun ryhmään kuuluvan viranomaisen antamat toimituskirjat varustettava leimalla seuraavin määrin:

(kumotaan)

1) päätös, diaaritodistus tai muu toimituskirja eri paperille tai viranomaiselle annettuun asiakirjaan kirjoitettu, sekä pöytäkirjanote, joka voimassa olevien säännösten mukaan on varsinaisena toimituskirjana annettava asianosaiselle, paitsi 2 kohdassa mainittu, kultakin sivulta:

mk

1 ryhmässä	50,—
2 „	28,—
3 „	12,—

2) jäljennös toimituskirjasta tai muusta viranomaisen hallussa säilytetystä asiakirjasta, väli-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

päätös, joka on viranomaiselle annettuun asiakirjaan kirjoitettu tai liitetty eikä sisällä määräystä takavarikosta tai muusta virka-aputoimesta, sekä muunlainen kuin 1 kohdassa mainittu ote toimitus- tai muusta asiakirjasta, myös valokopiona annettuna, kultakin sivulta:

mk

1— ryhmässä	12,—
2—3 „	10,—

8 §

Sivuluvun mukaan suoritettavan leimaveron lisäksi on tässä pykälässä mainitut asiakirjat varustettava lisäleimalla seuraavin määrin:

(kumotaan)

1 ryhmässä:

a) päätökset valitusasioissa: ministeriön päätökset 175 markkaa sekä muiden viranomaisten 415 markkaa;

b) päätökset erivapaushakemuksiin, jos ne koskevat virkavuosien lukemista tai oikeutta päästä oppilaaksi oppilaitokseen, 92 markkaa ja muut 840 markkaa;

c) päätökset, joilla myönnetään lupa kuulua osakeyhtiön tai osuuskunnan hallitukseen tai toimia näiden prokuristina tai toimihenkilönä, 1 400 markkaa;

d) päätökset muihin edellä mainitsemattomiin hakemuksiin, joihin ei sisälly erivapaushakemusta, 175 markkaa;

e) jäljennökset 25 markkaa.

2 ryhmässä:

a) päätökset ja sijoituskirjat sekä kuulutukset perinnöksiöstosta tai asukasoikeuden hakemuksista kruununtaloon 42 markkaa;

b) jäljennökset 14 markkaa.

9 §

Edellä 8 §:ssä säädetystä lisäleimasta on vapaa viranomaiselle annettuun asiakirjaan kirjoitettu tai liitetty ratkaisu sekä tasavallan presidentin eri toimituskirjana antama hylkäämispäätös.

(kumotaan)

Oikeuskanslerinvirastossa otetaan leimaveroa ainoastaan diaaritodistuksista, otteista ja jäljennöksistä.

10 §

Seuraavat toimituskirjat tai viranomaiselle esitettyyn asiakirjaan merkityt lupatodistukset,

10 §

Seuraavista toimituskirjoista on suoritettava leimaveroa seuraavin määrin:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

mikäli ne eivät ole leimaverosta vapaat, on 6 ja 8 §:ssä säädetyn leiman sijasta varustettava leimalla seuraavin määrin:

Ajokortti:

1) A* * * * *, * B * * * * *, * BE * * * * *, AB* * * * *, A BE* * * * *, *B* C* * * *, A B* C* * * *, *BE C* * * *, A BE C* * * *, *BE CE * * *, A BE CE* * *, *B* C* D* *, A B* C* D* *, *BE C* D* *, A BE C* D* *, *BE CE DE- ja A BE CE DE-luokan ajokortti, ei kuitenkaan kuljettajaopetuksen ensimmäisen vaiheen jälkeen annettava lyhytaikainen auton ajokortti, 460 markkaa;

2) T-luokan ajokortti 160 markkaa;

3) T-luokan ajokortin muuttaminen muuksi kuin lyhytaikaiseksi auton ajokortiksi 300 markkaa;

4) ajokortin muuttaminen muuksi ylemmän luokan ajokortiksi kuin lyhytaikaiseksi auton ajokortiksi 160 markkaa;

5) ajokortin kaksoiskappale, ei kuitenkaan nimenmuutoksen tai henkilötunnuksen muutoksen johdosta annettu, 160 markkaa;

6) henkilöauton ammattiajolupa 160 markkaa;

7) liikenneopettajalupa 160 markkaa; ja

8) henkilöauton ammattiajoluvan ja liikenneopettajaluven kaksoiskappale 80 markkaa.

Ajokortti, joka myönnetään tai uudistetaan enintään 10 vuodeksi, on kuitenkin varustettava vain puolella edellä säädetystä leimasta.

Apteekkilupa apteekin arvioitun tuottoisuuden mukaan lääkelaitoksen harkinnasta riippuen, vähintään 4 200 ja enintään 70 000 markkaa.

Autorekisterikeskuksen päätös:

1) moottoriajoneuvoverosta annetun lain 18 §:ssä tarkoitettu ennakkotieto, autorekisterikeskuksen harkinnan mukaan vähintään 140 ja enintään 1 400 markkaa;

2) erityisen rekisteritunnuksen sisältävien rekisterikilpien antamisesta 4 600 markkaa;

3) poikkeuslupa ajokorttia ja henkilöauton ammattiajolupaa koskevista ikävaatimuksista 350 markkaa.

Avoin kirje tai muu asiakirja, jolla arvonimi todellisen viran sitä seuraamatta annetaan:

1) henkilölle, joka on päätoimisessa virkattai työsuhteessa taikka muussa siihen verrattavassa palvelussuhteessa valtioon, kuntaan tai kirkkoon, valtioneuvoston määräysten mukaan vähintään 120 ja enintään 115 000 markkaa;

2) henkilölle, joka ei ole päätoimisessa virka-

Apteekkilupa apteekin arvioitun tuottoisuuden mukaan luvan myöntävän viranomaisen harkinnan mukaan vähintään 4 200 ja enintään 70 000 markkaa.

Avoin kirje tai muu asiakirja, jolla arvonimi todellisen viran sitä seuraamatta annetaan:

1) henkilölle, joka on päätoimisessa virkattai työsuhteessa taikka muussa siihen verrattavassa palvelussuhteessa valtioon, kuntaan tai kirkkoon, valtioneuvoston määräysten mukaan vähintään 120 ja enintään 115 000 markkaa;

2) henkilölle, joka ei ole päätoimisessa virka-

Voimassa oleva laki

tai työsuhteessa taikka muussa siihen verrattavassa palvelussuhteessa valtioon, kuntaan tai kirkkoon, valtioneuvoston määräysten mukaan vähintään 175 ja enintään 460 000 markkaa.

Kaivoskirja harkinnan mukaan vähintään 580 ja enintään 5 800 markkaa.

Kaivoslaissa tarkoitetun varausilmoituksen hyväksyminen 400 markkaa kultakin varausalueelta.

Kansallisuuskirja 270 markkaa.

Keskusverolautakunnan päätös, jolla lautakunta on antanut verotuslain 69 §:ssä tarkoitetun ennakkotiedon, lautakunnan harkinnan mukaan, vähintään 290 ja enintään 5 800 markkaa.

Koenumerotodistus, autorekisterikeskuksen antama, 690 markkaa vuodelta, jos se oikeuttaa ainoastaan moottoripyörän kuljettamiseen, muutoin 1 400 markkaa.

Lastiviivakirja 140 markkaa ja sen uudistaminen 60 markkaa.

Liikennelupa:

1) henkilölinjaliikenteen harjoittamista varten luvan myöntäneen viranomaisen harkinnan mukaan vähintään 580 ja enintään 7 400 markkaa;

2) henkilötilausliikenteen harjoittamista varten 1 000 markkaa kultakin ajoneuvolta.

Maahantulolupa, joka Suomessa merkitään ulkomaalaisen passiin tai passin sijasta hyväksytyyn henkilöllisyystodistukseen, vastavuoroisuudesta riippuen, harkinnan mukaan enintään 840 markkaa.

Muukalaispassi sekä päätös, jolla ulkomaalaisen siihen perustuva oleskelulupa pitennetään, vastavuoroisuudesta riippuen, harkinnan mukaan enintään 840 markkaa.

Oleskeluluvan pitennys, joka Suomessa merkitään ulkomaalaisen passiin tai passin sijasta hyväksytyyn henkilöllisyystodistukseen, vastavuoroisuudesta riippuen, harkinnan mukaan enintään 840 markkaa.

Opetuslupa kuljettajaopetuksen antamista varten:

1) milloin opetusta annetaan autolla, 105 markkaa;

2) milloin opetusta annetaan muulla moottoriajoneuvolla, 60 markkaa.

Passi, joka Suomessa annetaan Suomen kansalaiselle ulkomaille tehtävää matkaa varten:

Ehdotus

tai työsuhteessa taikka muussa siihen verrattavassa palvelussuhteessa valtioon, kuntaan tai kirkkoon, valtioneuvoston määräysten mukaan vähintään 175 ja enintään 460 000 markkaa.

Leimaveroa ei ole kuitenkaan suoritettava avoimesta kirjeestä, jolla Suomen kunniakonsuliedustajalle annetaan pääkonsulin tai konsulin arvonimi.

Kaivoskirja harkinnan mukaan vähintään 580 ja enintään 5 800 markkaa.

Kaivoslaissa tarkoitetun varausilmoituksen hyväksyminen 400 markkaa kultakin varausalueelta.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

- 1) enintään vuodeksi 130 markkaa;
- 2) enintään viideksi vuodeksi 250 markkaa;
- 3) enintään kymmeneksi vuodeksi 370 markkaa;

4) seuruepassi 35 markkaa henkilöltä.

Perintökirja, tilan arvosta riippuen, valtioneuvoston määräysten mukaan, vähintään 140 ja enintään 5 800 markkaa.

Päätös, pöytäkirjanote tai muu toimituskirja, jolla myönnetään lupa tai oikeus:

- 1) kumottu 9.8.1993 annetulla lailla (730/93);

2) elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetussa laissa tarkoitetun elinkeinon harjoittamiseen 1 400 markkaa;

3) kumottu 30.12.1992 annetulla lailla (1630/92);

4) pankkiliikkeen, arvopaperinvälitysliikkeistä annetussa laissa (499/89) tarkoitetun arvopaperinvälitysliikkeen, sijoitusrahastolaissa (480/87) tarkoitetun rahastoyhtiön tai rahoitustoimintalaissa (1544/91) tarkoitetun luottolaitoksen toiminnan harjoittamiseen:

a) talletuspankin tai rahoitustoimintalaissa tarkoitetun luottolaitoksen perustamiseen 255 000 markkaa;

b) arvopaperinvälitysliikkeen perustamiseen 50 000 markkaa;

c) rahastoyhtiön perustamiseen 25 500 markkaa;

d) talletuspankin tai rahoitustoimintalaissa tarkoitetun luottolaitoksen sivukonttorin tai arvopaperinvälitysliikkeen toimipaikan perustamiseen ulkomaille 43 000 markkaa;

e) ulkomaisen luottolaitoksen sivukonttorin perustamiseen Suomessa 43 000 markkaa;

f) talletuspankille tai rahoitustoimintalaissa tarkoitetulle luottolaitokselle sijoittaa ulkomaisen luotto- ja rahoituslaitosten osakkeisiin, osuuksiin ja muihin osakkuuksiin sekä arvopaperinvälitysliikkeelle sijoittaa ulkomaisen arvopaperinvälitystoimintaa harjoittavan yhteisön osakkeisiin ja osuuksiin ja muihin osakkuuksiin, 14 000 markkaa.

Päätöksestä, joka annetaan pankin tai muun rahalaitoksen hakemukseen ja koskee sen liikettä sekä julkaistaan säädöskokoelmassa, on sen lisäksi, mitä tässä edellä on säädetty, suoritettava leimaveroa 840 markkaa kultakin sekä suomen- ja ruotsinkielisen säädöskokoelman sivulta, jolle päätös on painettu.

Päätös, jolla myönnetään:

1) erivapaus asetuksella säädettyistä kelpoisuusehdoista valtion virkaan tai toimeen, 1 000 markkaa;

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5) vakuutusliikkeen harjoittamiseen 65 000 markkaa ja vakuutusliikettä koskevan toimiluvan laajentamiseen tai jatkamiseen 32 000 markkaa;

6) yleisiin huvituksiin:

a) huvitusta varten valmistetun, maksua vastaan käytettävänä olevan peliautomaatin tai muun sellaisen laitteen pitämiseen, jonka käyttämisestä voi saada voittona tavaraan vaihdettavissa olevia pelimerkkejä;

b) sellaisen huvitusta varten valmistetun, maksua vastaan käytettävänä olevan automaatin tai siihen verrattavan laitteen pitämiseen, jonka käyttämisestä voi saada voittona tavaraa;

c) huvitusta varten maksua vastaan käytettävänä olevan muun kuin edellä a ja b kohdassa tarkoitetun automaatin tai siihen verrattavan laitteen, kuten soitto- tai kuvaesitysautomaatin, maaliinammunta-automaatin taikka pallo- tai muun pelin käsittävän laitteen pitämiseen;

d) maaliinammunnan, nuolen- tai renkaanheiton, pienoisgolfpelin, korttipelin tai muun niihin verrattavan huvitusta varten maksua vastaan toimeenpannun ajanvietteen tai kilpailun järjestämiseen, niin myös muunlaisen kuin edellä a, b ja c kohdassa mainitun maksullisen taitavuus- tai onnenpelin tai muun sellaisen pitämiseen,

valtioneuvoston määräysten mukaan kustakin erikseen vähintään 50 markkaa ja enintään 1 300 markkaa kalenterikuukaudelta tai sen osalta.

Kun 6 kohdassa tarkoitettu lupa tai oikeus myönnetään sellaiseksi ajaksi, jolta leimavero on jo toisella paikkakunnalla suoritettu, alköön tältä osalta menkö muuta kuin 6 §:ssä säädetty leimavero.

7) kumottu 26.6.1992 annetulla lailla (555/92);

8) sähkölaitostoiminnan harjoittamiseen 4 700 markkaa;

9) usean huvitilaisuuden toimeenpanemiseen:

a) määrätyn nimismiespiirin tai kaupungin alueella 12 markkaa kustakin päätökseen sisältyneestä tilaisuudesta;

b) määrätyn läänin alueella tilaisuuksien laadusta ja lukumäärästä riippuen sen viranomaisen harkinnan mukaan, joka luvan myöntää, vähintään 105 ja enintään 370 markkaa;

c) useamman läänin alueella tilaisuuksien laadusta ja lukumäärästä riippuen sen viran-

2) lupa:

a) huvitusta varten valmistetun, maksua vastaan käytettävänä olevan peliautomaatin tai muun sellaisen laitteen pitämiseen, jonka käyttämisestä voi saada voittona tavaraan vaihdettavissa olevia pelimerkkejä,

b) sellaisen huvitusta varten valmistetun, maksua vastaan käytettävänä olevan automaatin tai siihen verrattavan laitteen pitämiseen, jonka käyttämisestä voi saada voittona tavaraa,

c) huvitusta varten maksua vastaan käytettävänä olevan muun kuin a ja b kohdassa tarkoitetun automaatin tai siihen verrattavan laitteen, kuten soitto- tai kuvaesitysautomaatin, maaliinammunta-automaatin taikka pallo- tai muun pelin käsittävän laitteen pitämiseen,

d) maaliinammunnan, nuolen- tai renkaanheiton, pienoisgolfpelin, korttipelin tai muun niihin verrattavan huvitusta varten maksua vastaan toimeenpannun ajanvietteen tai kilpailun järjestämiseen, niin myös muunlaisen kuin a, b ja c kohdassa mainitun maksullisen taitavuus- tai onnenpelin tai muun sellaisen pitämiseen,

valtioneuvoston määräysten mukaan kustakin erikseen vähintään 50 markkaa ja enintään 1 300 markkaa kalenterikuukaudelta tai sen osalta.

Kun edellä 2 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään sellaiseksi ajaksi, jolta leimavero on jo toisella paikkakunnalla suoritettu, tältä osalta ei mene leimaveroa.

3) sähkölaitostoiminnan harjoittamiseen 4 700 markkaa.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

omaisen harkinnan mukaan, joka luvan myöntää, vähintään 370 ja enintään 1 750 markkaa;

10) optiopörssitoiminnan harjoittamiseen 58 000 markkaa ja optiokauppojen selvitystojen harjoittamiseen 460 000 markkaa;

11) arvo-osuusrekisterin pitämiseen 34 500 markkaa.

Milloin 9 kohdassa tarkoitettu lupa myönnetään elokuva-, revyy- tai muihin näytäntöihin määräajaksi, päätös on varustettava ensimmäiseltä kalenterikuukaudelta tai sen osalta 22 markan sekä kultakin seuraavalta kalenterikuukaudelta tai sen osalta 7 markan suuruisella leimalla.

Rasitustodistus 115 markkaa.

Rekisteriote:

1) alusrekisteristä ja eläkesäätiörekisteristä 30 markkaa arkilta tai, jos rekisteriote annetaan atk-rekisterilomakkeena, 30 markkaa sivulta sekä säätiörekisteristä 60 markkaa;

2) ja 3) kumottu 13.11.1992 annetulla lailla (1033/92);

4) avustuskassarekisteristä, uskonnollisten yhdyskuntain rekisteristä ja yhdistysrekisteristä 30 markkaa arkilta ja, jos ote annetaan atk-rekisterilomakkeena, 30 markkaa sivulta;

5) sähkölaitoskiinteistörekisteristä ja kaivosrekisteristä 65 markkaa arkilta;

6) sijoitusrahastorekisteristä 70 markkaa arkilta.

Säätiöasiat;

1) perustamisluvan antaminen ja sääntöjen vahvistaminen 700 markkaa;

sulautumissuostumuksen antaminen ja vastaanottavan säätiön sääntömuutoksen vahvistaminen 700 markkaa;

sulautumissuostumuksen antaminen ja uuden säätiön sääntöjen vahvistaminen 700 markkaa;

2) sääntömuutoksen vahvistaminen 460 markkaa;

3) sulautumissuostumuksen tai lakkauttamisluvan antaminen 350 markkaa.

Tietosuojalautakunnan päätös, jolla lautakunta on antanut henkilöstörekisterilain (471/87) 22 tai 37 §:n mukaisen luvan, lautakunnan harkinnan mukaan, vähintään 190 ja enintään 3 800 markkaa.

Todistus, joka annetaan erityisenä toimituskirjana tai kirjoitetaan viranomaiselle esitettyyn asiakirjaan:

1) todistus toimituskirjan jäljennökseen tai otteeseen, joka toimituskirjan antaneelle viran-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

omaiselle tuodaan oikeaksi todistamista varten, kultakin jäljennöksen tai otteen oikeaksi todistamiselta 10 markkaa, kuitenkin vähintään 10 markkaa kultakin oikeaksi todistetulta sivulta;

2) todistus siitä, keillä on oikeus kirjoittaa liikennevakuutusyhdistyksen, potilasvakuutusyhdistyksen, merimieseläkekassan, eläketurvakeskuksen, työeläkekassan ja maatalousyrittäjien eläkelaitoksen nimi, 22 markkaa.

Muu 4 §:ssä mainitun viranomaisen todistus leimataan niin kuin saman viranomaisen päätös, ei kuitenkaan lisäleimalla.

Työlupa, joka Suomessa merkitään ulkomalaisen passiin, passin sijasta hyväksyttyyn henkilöllisyystodistukseen tai Suomessa annettuun muukalaispassiin vastavuoroisuudesta riippuen, harkinnan mukaan enintään 840 markkaa.

Valokopio, olennaisesti muuta kuin kirjoitusta sisältävästä asiakirjasta, jonka koko on enintään 18x25 cm, 7 markkaa sivulta sekä valokopio, jonka koko on enintään 36x25 cm, 10 markkaa sivulta. Milloin valokopion koko on suurempi kuin 36x25 cm, on leimaveroa suoritettava 1 markka kultakin neliödesimetriltä tai sen osalta, kuitenkin vähintään 100 markkaa silta- ja lossipiirustuksista, joita voidaan käyttää työpiirustuksina uusissakin rakennustöissä, ja vähintään 36 markkaa muista piirustuksista, joita yleensä voidaan käyttää vain asiakirjojen täydentämiseen.

Valokopiosta, joka annetaan fotostaattikoneella otettuna negatiivina tai filmirainasta suurennettuna positiivina, on leimaveroa suoritettava edellisessä kappaleessa mainitusta valokopiosta suoritettavan leimaveron kaksinkertainen määrä.

Valokopiokartta, muun kuin maanmittaushallituksen, maanmittauskonttorin tai maanmittaus toimiston antama, kun se on

	standardikokoa	mk
1)	A 4	22,—
2)	A 3	28,—
3)	A 2	50,—
4)	A 1	79,—
5) suurempi kuin	A 1	1,40

jokaiselta neliödesimetriltä tai sen osalta.

Valokuvakopio, joka pöytäkirjaan liitettynä tai muutoin asianosaisille annetaan, kooltaan enintään 13x18 cm, 18 markkaa sekä, milloin koko on sanottua suurempi, 36 markkaa.

*Voimassa oleva laki**Ehdotus*

Valtauskirja, luvan myöntävän viranomaisen harkinnan mukaan vähintään 600 markkaa ja enintään 2 500 markkaa.

Valtauskirja, luvan myöntävän viranomaisen harkinnan mukaan vähintään 600 markkaa ja enintään 2 500 markkaa.

11 §

Toimituskirjoista säädetyn leimaveron suorittamisesta ovat vapaat:

(kumotaan)

1) holhouslautakunta ja metsänhoitolautakunta;

2) vieraan valtion tuomioistuin, viranomainen ja kansalainen sekä kansainvälinen elin asioissa, joita käsitellään soveltaen säännöksiä Suomen ja ulkomaan viranomaisten yhteistoiminnasta oikeudenkäynnissä, ulkomaan tuomioistuimen päätöksen täytäntöönpanosta, Suomen ja ulkomaan viranomaisten keskinäisestä avusta asiakirjoja tiedoksi annettaessa, todistelusta ulkomaan viranomaisen edessä rikosasioissa, ulkomaan viranomaiselle rikosasioissa annettavasta virkaavusta, eräille kansainvälisille elimille annettavasta virkaavusta tai sellaisten elinten toimivallasta;

3) uskottu mies toimeensa määrättäessä sekä päämiehensä puolesta ajamassaan asiassa, milloin päämiehellä ei tiedetä Suomessa olevan sellaisia varoja, joista leimavero voitaisiin suorittaa;

4) maksuttoman oikeudenkäynnin saanut henkilö siinä asiassa, jossa maksuton oikeudenkäynti on myönnetty, tarvitsemiensa toimituskirjojen sekä annetun tuomion tai päätöksen täytäntöönpanoa koskevan ulosotonhaltijan päätöksen osalta;

5) vesilautakunta suorittaessaan vesilain 20 luvun 3 §:n mukaista valvontatehtävää;

6) varattomaksi asianmukaisesti todistettu henkilö hänen etuaan ja oikeuttaan koskevissa asioissa; sekä

7) kunnallishallitus ja seurakunta asioissa, jotka koskevat verotuslain 69 §:ssä tarkoitetun ennakkotiedon antamista, niin myös verotuslain 113 §:n 1 momentissa mainituista jäljennöksistä.

12 §

Leimaverosta ovat vapaat toimituskirjat:

(kumotaan)

1) rikosasioissa sekä rikokseen perustuvaa yksityisoikeudellista vaatimusta koskevissa asioissa;

2) tilimuistutus-, kurinpito- ja virkasyyteasioissa; sekä

asioissa, jotka koskevat:

3) valtiolle, kansaneläkelaitokselle, maakun-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

nalle, kunnalle, seurakunnalle tai kunnalliselle taikka rekisteröidylle uskonnolliselle yhdyskunnalle tulevan veron tai maksun tai sen laskemisessa käytettävän perusteen määrittäminen taikka sellaisen veron tai maksun maksuunpanoa tai ulosmittausta taikka maksuajan pitennystä tai muuta helpotusta sen suorittamisessa taikka takaisinmaksua, ei kuitenkaan keskusverolautakunnassa, eikä asioissa, jotka koskevat tulliedun myöntämistä tai sen nojalla tapahtuvaa takaisinmaksua, tulliselvityksajan tai tullittomaan maahantuontiin säädetyn määräajan taikka tulliperuutukseen oikeuttavan vientiajan pitentämistä tai takaisinmaksua sen nojalla, muuta erikoishelpotusta tullista tai muista tullilaitoksen kannettavista veroista ja maksuista taikka ennakkotietoa maahan tuotavalle tavaralle pantavasta tulista;

4) asevelvollisuutta, työvelvollisuutta, kansanhuoltoa, palosuojelua, väestönsuojelua tai sotilasmajoitusta, sotalaitokselle annettavia luontoisuorituksia taikka luvan saantia kansalaisille yleensä kuuluvain oikeuksien tai vapauksien käyttämiseen, milloin sotatilasta annetun lain tahi tasavallan suojelua koskevien lakien nojalla annettu niitä rajoittava säännös sitä edellyttää;

5) toimeentulotuloa, lastensuojelua, lapsilisää, irtolaishuoltoa, päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huoltoa, äitiysavustusta, työttömyyshuoltoa, invalidirahaa, raskauden keskeyttämistä, sterilointia tai kastroimista;

6) armahdusta;

7) eduskunnan, kirkolliskokouksen tai Ahvenanmaan maakuntapäiväin jäsenten, kunnan valtuutettujen taikka niiden valitsijamiesten valitsemista, jotka toimittavat tasavallan presidentin vaalin;

8) kumottu 9.8.1993 annetulla lailla (730/93);

9) asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetussa laissa (224/49) tai 4 päivänä joulukuuta 1953 annetussa asuntotuotantolaissa (488/53) tahi 22 päivänä huhtikuuta 1966 annetussa asuntotuotantolaissa (247/66) tarkoitettuja asioita;

10) sellaisten lainojen myöntämistä, joiden saamistodisteet 51 §:n mukaan ovat vapaat leimaverosta;

11) metsästäjään keskusjärjestön, riistanhoitoyhdistyksen, vesilintujen suojeluyhdistyksen, kalastuskunnan tai kalastushoitoyhtymän sääntöjen taikka työsääntöjen vahvistamista;

12) työntekijäin tapaturmavakuutusta koske-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

vain säännösten johdosta suoritettavaa korvausta tai maksua sekä vamman tahi sairauden johdosta muissakin tapauksissa vakuutusyhtiön tai valtion annettavaa korvausta tai huoltoa, niin myös muutoksenhakua kansaneläkelain, merimieseläkelain, työntekijäin eläkelain tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain tar koittamisissa asioissa annetuista päätöksistä;

13) polttohautausta tai muuta poliisin anta-
maa hautauslupaa;

14) sotatilasta tai sen varalta annettujen säännösten mukaan valtion varoista suoritetta-
vaa korvausta taikka sellaista hankintaa tai myyntiä, joka toimitetaan valtion laitoksille tahi jonka nämä toimittavat, ei kuitenkaan oikeuden-
käynnissä, niin myös sodasta johtuneiden poik-
keuksellisten olojen vuoksi menetetyn määräjän takaisin saamista;

15) valtion, kunnan tai kirkollisen viran tahi toimen täyttämistä pysyväisesti tai väliaikaisesti tahi virkavapautta tai virkaeroa sellaisesta viras-
ta tai toimesta;

16) valtion, kunnan tai kirkollisessa palveluk-
sessa olevan tahi olleen henkilön oikeutta virka-
vuosien lukemiseen taikka virkasuhteesta johtu-
via palkka-, eläke-, armovuosi- tai muita etuja;

17) valtion varoista myönnettävää matka- tai muuta apurahaa tahi luontaisavustusta taikka muuta avustusta;

18) syyttömästi vangitulle tai tuomitulle val-
tion varoista maksettavaa korvausta;

19) posti-, lennätin-, kanava- tahi valtion rautatie-, satama-, lento-, puhelin-, radio-, laiva-
tai autoliikennettä, ei kuitenkaan oikeudenkäyn-
nissä;

niin myös

20) toimituskirjat, jotka lunastuksetta anne-
taan sellaisesta virastosta, jossa lunastusta yleensä otetaan;

21) toimituskirjat kunnallisissa, kirkollisissa tai muissa asioissa, jotka lain mukaan alistetaan valtion viranomaisen vahvistettavaksi;

22) asianosaiselle tämän pyytämättä annettu ote tai jäljennös toimituskirjasta tai muusta viranomaisen hallussa säilytettävästä asiakirjas-
ta;

23) kumottu 9.8.1993 annetulla lailla (730/93);

24) päätös, jolla myönnetään lupa yömajan pitämiseen hyväntekeväisyystarkoituksessa taikka rekisteröidylle aatteelliselle yhdistykselle tahi yksinomaan yleishyödyllisiä tarkoituksia palve-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

levalle yhteisölle tai laitokselle lupa toimeenpanemansa huvitilaisuuden yhteydessä järjestää maaliinammuntaa, nuolen- tai renkaanheittoa tahi muuta niihin verrattavaa ajanvietettä;

25) ote tai jäljennös, joka tarvitaan 8 kohdassa tarkoitettua tilan osittamista tai 10 kohdassa mainittuja asioita varten;

26) ote, jäljennös tai todistus, joka tarvitaan valtion, kunnan tahi kirkollisen viran tai toimen taikka valtion, kunnan tai kirkollisesta virasta tai toimesta johtuvan eläkkeen tai muun edun hakemista varten;

27) ote, jäljennös tai todistus, joka kunnalle tai seurakunnalle annetaan sille kuuluvasta, valtionarkistoon tai maakunta-arkistoon talletetusta asiakirjasta, niin myös todistus, joka tällaisen seurakunnalle kuuluvan asiakirjan perusteella muille annetaan;

28) kumottu 2.12.1977 annetulla lailla (862/77);

29) kumottu 13.11.1992 annetulla lailla (1033/92);

30) todistus, jonka viranomaisen julkisena kaupanvahvistajana merkitsee kiinteistön luovuttamisesta tehtyihin asiakirjoihin;

31) todistus, jolla valitsijayhdistyksen asiamiehen nimikirjoitus todistetaan omakätiseksi, vaaliliittoanomusta koskeva nimikirjoitustodistus ja muu eduskunnan jäsenten ja kunnanvaltuutettujen vaaleissa tarvittava todistus, viranomaiselle esitettävään opintotodistukseen tai -kirjaan erityisten säännösten mukaan kirjoitettava todistus, todistus, joka merkitään passiin, oleskelukirjaan tai rajan poikki kulkemista varten annettuun lupatodistukseen, lukuun ottamatta esteettömyysmerkintää, joka tehdään passiin ulkomaille matkustamista varten;

32) tullipassi;

33) valtion kanssa tehty sopimus;

34) diplomaatti- ja virkapassi sekä passi merimiespalvelua varten;

35) maahantulolupaa, oleskelukirjaa, oleskelulupaa, ulkomaalaiselle matkaa varten ulkomaille annettavaa henkilöllisyystodistusta ja työlupaa koskeva hylkäämis- tai peruuttamispäätös;

36) avoin kirje, jolla Suomen kunniakonsuliedustajalle, joka ei ole Suomen kansalainen, annetaan pääkonsulin tai konsulin arvonimi, niin myös avoin kirje, jolla ulkoasiainhallinnossa palvelevalle palvelusaikanaan käytettäväksi annetaan arvonimi, vastaavan viran sitä seuraamat-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

ta, milloin valtioneuvosto määrää sen leimatta annettavaksi;

37) todistus, jonka rekisteriviranomainen merkitsee sähkölaitoskiinteistöä tai sen tarpeista koskevaan hakemukseen liitettävän ja hakijalle palautettavan teknillisen selitelmän kaksoiskappaleeseen karttoineen;

38) päätös erivapaushakemukseen, joka koskee oikeutta saada ajokortti invalidipyörällä ajoa varten huolimatta autoasetuksen määräyksestä, että moottoriajoneuvon kuljettajassa ei saa olla sellaista tautia tai ruumiinvikaa, joka olennaisesti vähentää hänen kykyään kuljettaa moottoriajoneuvoa; sekä

39) ajokortti, joka annetaan invalidipyörän kuljettamista varten taikka henkilölle, jolla on ulkomailla annettu ajokortti ja joka ulkoasiainministeriön antaman todistuksen mukaan kuuluu lähetystön tai sellaisen konsulinviraston, jonka päällikkönä on lähetetty konsuli, tahi niihin verrattavan ulkomaisen edustuston henkilökuntaan; samoin kuin

40) avoin kirje, jolla virkamiehelle myönnetään oikeus vastaanottaa ulkomainen kunniamerkki ja käyttää sitä;

niin ikään

41) kumottu 30.3.1973 annetulla lailla (273/73);

42) kumottu 30.12.1992 annetulla lailla (1630/92);

43) todistus, joka väestön keskusrekisteristä annetaan rekisteröidyn uskonnollisen yhdyskunnan tai tällaiseen yhdyskuntaan kuuluvan seurakunnan jäsenluetteloon tehtävää merkintää varten;

44) ja 45) kumottu 26.3.1982 annetulla lailla (221/82);

46) toimituskirjat henkikirjoitusta koskevissa valitusasioissa;

47) ja 48) kumottu 9.8.1993 annetulla lailla (730/93);

49) päätös, jonka tapaturmavirasto antaa rikosvahinkojen korvaamisesta valtion varoista annetun lain nojalla;

50) elintarvikeviraston ja kuluttajaviraston antamat toimituskirjat;

51) kumottu 9.8.1993 annetulla lailla (730/93);

52) päätös, joka annetaan eräistä oikeudenkäynneistä valtion palveluksessa oleville aiheutuvien kustannusten korvaamisesta valtion varoista annetun lain (269/74) nojalla;

Voimassa oleva laki

Ehdotus

53) päätös, jolla myönnetään lupa hirvieläinten metsästämiseen;

54) radiolähettimen hallussapitoon ja käytön myönnettävä lupa, radiolaitteen hyväksyntäpäätös ja radiovastaanottoaseman häiriösuojauspäätös, mikäli niistä peritään radiolaissa (517/88) tarkoitettu maksu sekä yleisradiolähetysten vastaanottimen käyttämiseen myönnettävä lupa, mikäli siitä peritään radiolaitteista annettussa laissa (8/27) tarkoitettu maksu sekä radiotutkimuksen suorittamisesta annettava pätevyystodistus, mikäli siitä peritään valtion maksu-
rustelain (980/73) nojalla säädetty maksu;

55) annettaessa metsästyksen sekä kalastukseen tai ravunpyyntiin oikeuttava lupatodistus valtion omistamilla alueilla ja valtiolle kuuluvissa kalavesissä;

56) mielenterveyslain (1116/90) 24 §:ssä tarkoitettussa valitusasiassa annettu päätös;

57) kumottu 13.11.1992 annetulla lailla (1033/92);

58) todistus määrätylle valtakunnan raja-alueelle tai muulle erikseen määrätylle alueelle matkustamista taikka siellä oleskelua tai liikku-
mista varten;

59) todistus, joka koskee moottoriajoneuvoa varten annettavien tunnusmerkkien väliaikaista käyttöä, sekä moottoriajoneuvon omistusoikeuden siirtymisen johdosta uudelle omistajalle tai haltijalle annettava väliaikaishuitti;

60) väliaikainen ajokortti ja sellainen uusi ajokortti, joka annetaan ajokorttiluokan alentamisen tai erityisehtojen muuttamisen johdosta.

14 §

Jäljempänä mainituista asiakirjoista ja ilmoituksista, mikäli ne eivät ole leimaverosta vapaat, peritään leimavero seuraavin määrin:

Raha-automaattiyhdistyksen ilmoitus ajanvieteautomaatin käyttöönotosta, 10 §:n päätöstä, pöytäkirjanotetta tai muuta toimituskirjaa koskevan nimikkeen 6 kohdan mukaan.

(kumotaan)

16 §

Kiinteistön omistusoikeuden luovutuskirja on lainhuutoa haettaessa varustettava veron määrää vastaavilla leimamerkeillä.

16 §

Kiinteistön omistusoikeuden luovutuskirjasta on lainhuutoa haettaessa suoritettava leimavero.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

26 §

Kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksineen koskeva luovutuskirja on, kun vuokraoikeuden siirto ilmoitetaan kunnalliselle viranomaiselle, varustettava leimalla kiinteistöä koskevan kauppakirjan leimaamisesta säädettyyn määrään. Silloin on myös soveltuvin osin noudatettava, mitä 17, 20—25 §:ssä ja 30 §:n 1 momentin 1, 5 ja 8 kohdassa ja 5 momentissa on säädetty.

26 §

Kun kaupungissa olevaa vuokratonttia rakennuksineen koskeva siirto on ilmoitettava kunnalliselle viranomaiselle, luovutuskirja on esitettävä kolmen kuukauden kuluessa omistusoikeuden siirtymisestä varustettuna merkinnällä leimaveron suorittamisesta kiinteistöä koskevan kauppakirjan leimaamisesta säädettyyn määrään. Silloin on myös soveltuvin osin noudatettava, mitä 17, 20—25 §:ssä ja 30 §:n 1 momentin 1, 5 ja 8 kohdassa sekä 5 momentissa säädetään.

50 §

Saamistodistetta annettaessa suoritettavasta leimaverosta ovat vapaat:

2) muu saamistodiste, jonka pääomamäärä on enintään 500 markkaa; samoin kuin

(kumotaan)

Jos lainat, jotka sama lainanottaja yhden kuukauden kuluessa saa samalta lainanantajalta, yhteensä ylittävät 2 kohdassa mainitun määrän, on kaikki sellaisista lainoista annetut saamistodistheet varustettava leimalla edellä säädettyyn määrään.

(kumotaan)

69 §

Asiakirja, joka tämän lain mukaan on leimaveron alainen, on varustettava leimamerkeillä.

69 §

Leimaveron alaiseen asiakirjaan on:

- 1) tehtävä veron rahana vastaanottaneen viranomaisen merkintä veron määrästä ja sen maksamisesta; tai
- 2) kiinnitettävä veron maksamisen todentava maksukuitti; tai
- 3) leimattava veron määrän mukainen leimapainanne.

Jos suoritettavan leimaveron määrä on vähemmän kuin 30 markkaa, sitä ei ole suoritettava.

70 §

Leimavero voidaan maksaa rahana valtiovarainministeriön määräämään maksupaikkaan. Valtiovarainministeriö voi vahvistaa rahana suoritettavan veron vähimmäismäärän.

70 §

Leimavero maksetaan rahana valtiovarainministeriön määräämään maksupaikkaan, jollei tässä laissa toisin säädetä. Toimituskirjasta suoritettava leimavero voidaan maksaa sille viranomaiselle, joka toimituskirjan antaa. Viranomaisen tilittää leimaveron lääninverovirastolle.

74 §

Vekselin ja leimaveron alaisen velka- tai

74 §

Vekselistä ja leimaveron alaisesta velkakir-

Voimassa oleva laki

muun asiakirjan leimamerkillä varustamisesta pitääköön huolta vekselin tahi velka- tai asiakirjan antaja. Vastatkoon kuitenkin myös jokainen, joka hankkimansa oikeuden todistukseksi vastaanottaa vekselin tai asiakirjan taikka joka sellaisen siirtää tahi vekselin hyväksyttäväksi tai maksettavaksi esittää, siitä, että leimaamisvelvollisuus asianmukaisesti täytetään.

75 §

Kiinteistöä koskevan kauppakirjan tai muun sellaisen asiakirjan, joka viranomaiselle annettaessa tai näytettäessä on leimattava, varustakoon leimamerkillä asiakirjan antaja tai esittäjä.

76 §

Virkamies, joka vastaanottaa yksityisen asiakirjan, joka viranomaiselle annettaessa tai muulloin on leimamerkillä varustettava, vastatkoon siitä, että asiakirja on leimattu kutakin eri tapausta varten säädettyyn määrään. Viranomaiselle postitse lähetetty asiakirja, joka ei ole riittävästi leimamerkeillä varustettu, palautetaan käsiteltäväksi ottamatta lähettäjälle takaisin, niinkuin siitä on erikseen säädetty.

78 §

Leimamerkki, jolla toimitus- tai muu asiakirja on varustettava, on heti tehtävä kelpaamattomaksi merkitsemällä siihen leimasinta käyttäen tai musteella kirjoittaen sana "mitätön" tai "kelpaamaton" ynnä päivä, jolloin tämä tehdään.

Se, jonka 73 ja 74 §:n mukaan tulee vastata siitä, että yksityinen asiakirja on asianmukaisesti leimamerkillä varustettu, vastatkoon myös siitä, että merkki tehdään yllämainitulla tavalla kelpaamattomaksi. *Leimamerkki, joka kiinnitetään yksityiseen asiakirjaan, kun se annetaan viranomaiselle, tai viranomaisen toimituskirjaan, on sen virkamiehen tehtävä kelpaamattomaksi, joka asiallisilta vastaanottaa tai heille antaa asiakirjoja.*

Ehdotus

jasta tai muusta asiakirjasta *suoritettavasta leimaverosta on vastuussa* vekselin, velkakirjan tai muun asiakirjan antaja. Jokainen, joka hankkimansa oikeuden todisteeksi vastaanottaa vekselin tai asiakirjan tai joka sellaisen siirtää taikka esittää vekselin hyväksyttäväksi tai maksettavaksi, vastaa kuitenkin myös siitä, että *leimaverovelvollisuus* täytetään asianmukaisesti.

75 §

Kiinteistöä koskevaan kauppakirjaan tai muuhun sellaiseen asiakirjaan, josta viranomaiselle annettaessa tai näytettäessä on *suoritettava leimaveroa*, on asiakirjan antaja tai esittäjä *velvollinen kiinnittämään veron maksamisen todentavan maksukuitin.*

76 §

Virkamies, joka vastaanottaa yksityisen asiakirjan, josta viranomaiselle annettaessa tai muulloin on *suoritettava leimaveroa*, vastaa siitä, että asiakirjasta on *suoritettu säädetty määrä leimaveroa*. Viranomaiselle postitse lähetetty asiakirja, josta *ei ole suoritettu säädettyä leimaveroa*, palautetaan käsiteltäväksi ottamatta lähettäjälle takaisin, niin kuin siitä erikseen säädetään.

78 §

Viranomaisen on vastaanottaessaan asiakirjan, johon on kiinnitetty veron maksamisen todentava maksukuitti, tehtävä kuittiin leimasinta käyttäen tai musteella kirjoittaen merkintä "mitätön" tai "kelpaamaton" sekä päivämäärä, jolloin tämä tehdään.

Se, joka 74 §:n mukaan on vastuussa *leimaveron suorittamisesta*, vastaa myös siitä, että *asiakirjaan kiinnitettyyn veron maksamisen todentavaan maksukuittiin tehdään 1 momentissa tarkoitetut merkinnät.*

82 §

Lääninverovirasto valvoo 26 §:ssä tarkoitetun luovutuskirjan leimaamisvelvollisuutta koskevien säännösten noudattamista.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

85 §

Kun arvopaperien myynti tai vaihto tapahtuu arvopaperipörssitoiminnan tai arvopaperinvälittäjien yhteisön ylläpitämän sopimusmarkkinatoiminnan ulkopuolella, on, jos molemmat sopimuksentekijät ovat arvopaperikauppiaita, kumpaisenkin laadittava luovutuksesta laskelma, joka on varustettava leimamerkeillä puoleen 55 §:ssä mainitusta määrästä. Muissa tapauksissa on, jos toinen sopimuksentekijä on arvopaperikauppias taikka jos luovutus tapahtuu huutokaupalla joko pörssihuoneistossa tai muualla tahi muuten kolmannen henkilön välityksellä, arvopaperikauppiaan, huutokaupantoinittajan tai välittäjän, mutta muuten arvopapereita myydessä myyjän ja vaihdettaessa jommankumman sopimuksentekijöistä laadittava luovutuksesta laskelma. Sen, joka on velvollinen laatimaan laskelman, on varustettava se viimeksi mainitussa lainkohdassa säädettyyn täyteen määrään leimamerkeillä.

Jos se, jonka 1 momentin mukaan on laadittava säädetyllä leimamerkillä varustettu laskelma, laiminlyö tämän velvollisuutensa, tulee toisen sopimuksentekijän tai, jos luovutus on tapahtunut kolmannen henkilön välityksellä, sopimuksentekijäin täyttää, mitä sanotussa momentissa on säädetty.

92 §

Joka on tyytymätön viranomaisen, oikeuden tai virkamiehen toimenpiteeseen, sikäli kuin se koskee leimaveron suorittamisvelvollisuutta tai suoritettavan leimaveron määrää, saa siitä valittaa lääninoikeudelle, jollei valitusviranomaisesta jäljempänä tai muualla laissa ole toisin säädetty.

85 §

Kun arvopaperien myynti tai vaihto tapahtuu arvopaperipörssitoiminnan tai arvopaperinvälittäjien yhteisön ylläpitämän sopimusmarkkinatoiminnan ulkopuolella, on, jos molemmat sopimuksentekijät ovat arvopaperikauppiaita, kumpaisenkin laadittava luovutuksesta laskelma, josta on suoritettava leimaveroa puolet 55 §:ssä säädetystä määrästä. Muissa tapauksissa on, jos toinen sopimuksentekijä on arvopaperikauppias taikka jos luovutus tapahtuu huutokaupalla joko pörssihuoneistossa tai muualla taikka muuten kolmannen henkilön välityksellä, arvopaperikauppiaan, huutokaupantoinittajan tai välittäjän, mutta muuten arvopapereita myydessä myyjän ja vaihdettaessa jommankumman sopimuksentekijöistä laadittava luovutuksesta laskelma. Sen, joka on velvollinen laatimaan laskelman, on huolehdittava laskelman mukaisen leimaveron suorittamisesta 55 §:ssä tarkoitetun määräisenä.

Jos se, jonka 1 momentin mukaan on laadittava laskelma ja huolehdittava leimaveron suorittamisesta, laiminlyö tämän velvollisuutensa, tulee toisen sopimuksentekijän tai, jos luovutus on tapahtunut kolmannen henkilön välityksellä, sopimuksentekijöiden täyttää, mitä sanotussa momentissa säädetään.

92 §

Viranomaisen leimaveron suorittamisvelvollisuutta tai suoritettavan leimaveron määrää koskevaan päätökseen saa hakea muutosta lääninverovirastolta kirjallisella oikaisuvaatimuksella, jollei asiaa ole valitukseen annettulla päätöksellä ratkaistu tai jäljempänä muuta säädetä. Oikaisuvaatimus on tehtävä sille lääninverovirastolle, jonka toimialueella päätös on tehty. Oikaisuvaatimukseen on liitettävä päätös, johon haetaan muutosta, alkuperäisenä tai viran puolesta oikeaksi todistettuna jäljennöksenä. Lääninveroviraston on oikaisuvaatimuksen johdosta pyydettävä lausunto viranomaiselta, jonka tekevä päätöstä oikaisuvaatimus koskee.

Voimassa oleva laki

Tasavallan presidentin kansliapäällikön, valtioneuvoston ja sen kanslian sekä ministeriöiden ja keskusverolautakunnan, niin myös valtioneuvoston, oikeuskanslerinviraston, eduskunnan oikeusasiamiehen viraston, korkeimman oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden esittelijöiden toimenpiteistä leimaveroa koskevissa asioissa voidaan valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Joka ei tyydy päätökseen, jonka lääninoikeus on antanut 1 momentissa tarkoitetun valituksen johdosta, saa valittaa siitä korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona päätös on tiedoksi saatu, sitä päivää lukuun ottamatta.

Leimaveron suorittamisvelvollisuutta ja määrää koskeva valitus voidaan tehdä myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puhevaltaa käyttää silloin verohallitus, kuitenkin niin, että 74 §:n 4 momentissa, 81 §:n 1 momentissa, 87 §:n 3 momentissa, 89 ja 94—98 §:ssä tarkoitetuissa lääninveroviraston ratkaistavissa asioissa valtion puhevaltaa käyttää lääninverolautakunnassa oleva verotusasiamies.

93 §

Sellaisissa tapauksissa, joita varten valitusaikaa ei ole edellä säädetty, ei valitusta oteta tutkittavaksi, ellei sitä ole tehty kolmen vuoden kuluessa siitä, kun toimituskirja on lunastettu tai asiakirja annettu viranomaiselle tai leimavero muulla tavoin suoritettu tai olisi ollut suoritettava. Elokuvanäytännön pääsylipuista suoritettavasta verosta valitettaessa on kuitenkin noudatettava, mitä valitusajasta on tällaisen valituksen osalta erikseen säädetty.

94 §

Leimamerkistä, joka on virastossa pilaantunut tai erehdyksessä käytetty, sekä allekirjoitusta ja leimatusta toimituskirjasta, jota varatomuuden tähden ei ole lunastettu tai muun laillisen syyn takia ei ole annettu asianomaisel-

Ehdotus

Oikaisuvaatimus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona leimavero on suoritettu tai olisi ollut suoritettava.

Tämän lain 94—98 §:ssä tai 98 b §:n 2 momentissa tarkoitetuissa asioissa annettuihin päätöksiin ei saa hakea muutosta oikaisuvaatimuksin.

92 a §

Jos lääninverovirasto on oikaisuvaatimukseen antamallaan päätöksellä muuttanut viranomaisen tekemää päätöstä, on lääninveroviraston päätöksen saatua lainvoiman suoritettava liikaa maksettu vero takaisin, noudattaen soveltuvin osin mitä 98 §:ssä säädetään, tai maksuunpantava vero.

93 §

Oikaisuvaatimus ja valitus voidaan tehdä myös valtion edun valvomiseksi. Valtion puhevaltaa käyttää verotusasiamies.

94 §

Jos viranomainen on tilittänyt rahana maksettavaa tai leimaverokonetta käyttäen kannettavaa leimaveroa aiheuttomasti, lääninverovirasto suorittaa veron hakemuksesta takaisin tai määrää sen vähennettäväksi myöhemmistä tilityksistä.

Voimassa oleva laki

le, lääninverovirasto suorittaa leimaveron hakemuksesta takaisin.

Jos leimamerkki on viranomaisen hallussa tahi asiakirjaan kiinnitettyä ennen asiakirjan lunastamista todistettavasti tuhoutunut, suoritettakoon leimavero niin ikään takaisin.

96 §

Kun yksityisen henkilön tai yhteisön ostama leimamerkki on pilaantunut tai jäänyt käyttämättä, lääninverovirasto suorittaa hakemuksesta takaisin leimamerkin määrän. Leimamerkki on liitettävä hakemukseen.

98 a §

Edellä 94—98 §:ssä tarkoitettuihin lääninveroviraston päätöksiin haetaan muutosta lääninoikeudelta. Lääninoikeuden päätöksestä saa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta.

100 a §

Jos veroa ei ole suoritettu 87 §:ssä säädettyssä ajassa, suorittamatta jääneelle verolle on maksettava veronlisäystä markka sadalta jokaiselta kalenterikuukaudelta siitä päivästä, jolloin vero olisi tullut viimeistään maksaa, maksupäivään

Ehdotus

Sama koskee myös allekirjoitettua ja leimattua toimituskirjaa, jota varattomuuden tähden ei ole lunastettu tai muun laillisen syyn takia ole annettu asianomaiselle.

(kumotaan)

98 a §

Edellä 92 ja 94—98 §:ssä tarkoitettuihin lääninveroviraston päätöksiin haetaan muutosta valittamalla lääninoikeuteen. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa lääninverovirastoon tai lääninoikeuteen.

Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Verotusasiamiehen valitusaika laskeaan päätöksen tekemisestä.

Lääninveroviraston tulee varata verotusasiamiehen tekemästä valituksesta asianosaiselle ja asianosaisen tekemästä valituksesta verotusasiamiehelle tilaisuus vastineen ja tarvittaessa myös vastaselityksen antamiseen. Valituskirjelmä asiakirjoineen, joihin on liitettävä myös lääninveroviraston lausunto, on viipymättä lähetettävä lääninoikeudelle.

98 b §

Lääninoikeuden päätökseen tyytymätön saa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valituskirjelmä on toimitettava korkeimmalle hallinto-oikeudelle 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista.

Valtioneuvoston ja sen kanslian sekä ministeriöiden ja näiden esittelijöiden toimenpiteistä leimaveroa koskeissa asioissa voidaan valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusaika on kolme vuotta sen kalenterivuoden päättymisestä, jona leimavero on suoritettu tai olisi ollut suoritettava.

100 a §

Jos veroa ei ole suoritettu 26 tai 87 §:ssä säädettyssä ajassa, suorittamatta jääneelle verolle on maksettava veronlisäystä markka sadalta jokaiselta kalenterikuukaudelta siitä päivästä, jona vero olisi tullut viimeistään maksaa, mak-

Voimassa oleva laki

tai jos vero on maksuunpantu, eräpäivää edeltävän kuukauden loppuun.

Ehdotus

supäivään tai jos vero on maksuunpantu, eräpäivää edeltävän kuukauden loppuun.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 1994. Ennen 1 päivää maaliskuuta 1994 leimavero voidaan kuitenkin suorittaa myös leimamerkkejä käyttämällä.

Lääninverovirasto suorittaa käyttämättä jääneen tai pilaantuneen leimamerkin määrän hakemuksesta takaisin, jos hakemus on tehty viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1994.
